

Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

KOÇAŞ - DEMİREL TARTIŞMASI

millî buhranın
sorumluları

KİMLERDİR

6 TEMMUZ 1971

YIL: 2 SAYI: 75

Fatih Üniversitesi Teklifinizi Destekliyorum

Mecmuanızı çıktığı günden beri dikkatle okurum. Bazen alime geçmesi gecikir. O zaman beni müthiş bir merak sarar. «Acaba bu hafta hangi konuyu işleyecekler» diye düşünür, dururum. Ve hafta içinde önemli bir hadise olduğunda kendi kendime; «Bu hadiseyi bakalım Yeniden Millî Mücadele nasıl değerlendirecek?» diye sorular sorar, tahminlerde bulunurum.

Fakat mecmuanızın hadiseleri apayrı bir işleyiş tarzı var. Hem öyle izah ettiğiniz konular «sayfalar boş kalsın» kabildinden eftin, püften şeyler de değil. Veya milletin kafasını uyuşturan fikirler filân da değil. Doğrudan doğruya milletimizle alakalı. Millî ızdırabımızın bizimla alakalı. ızdırabımızın dümmesini sağlayacak merhemlemlerle alakalı. Milletin aleyhine, en ufak birşey oldu mu, derhal üzerinde yorum yapıyorsunuz. «Bu yanlıştır, veya

bu milletin menfaatleriyle ters düşer veya bu hareket öyle değil, şu şekilde yapılması gerekir» diyerek milletimizi ve milletin mesulü durumundaki insanları uyarıyorsunuz. Ve bu vazifeyi hiç bıkmadan yılmadan, büyük bir heyecanla yapıyorsunuz.

İşte, benim, mecmuanızın devamlı takipçisi olmamın tek sebebi budur, diyebilirim. Yani, millî meseleler üzerinde, milletimizin hayatta kalması meselesi üzerinde, çok ama, haddinden fazla çok, hassas olmanız. Meselâ, milleti yakından ilgilendiren bir mesele var. Bugünkü basın gayri millî olduğu için bu mesele üzerinde fazla durmak istemiyor, geçiştirmek istiyor, siz hemen bu meseleyi, haklıyoruz ki mecmuaya kapak kompozisyonu yapıyorsunuz, milletin ve mesullerin dikkatini çekiyorsunuz. Böylece millî meseleler hasıraltı edilmemiş oluyor.

Yine meselâ, geçenlerde mecmuanızda okudum. «ABD'nin Robertine karşı FATİH ÜNİVERSİTESİ olsun» diye bir teklif ortaya koydunuz. Siz bu teklifinizle büyük nispette milletin hislerine tercüman oldunuz. Son derece önemli bir meseleye parmak bastınız. Evet, «Robert Kolej» yerine «FATİH ÜNİVERSİTESİ»nin kurulması, her vatanseverin candan alkışlayacağı bir karar, bir teklif.

Robert Kolej, 1963 yılında İstanbul'da Rumelihisarı'nın üzerine Dr. Cyrus Hamlin tarafından kurulmuştur. Hiçbir iş, hiçbir faaliyet iş olsun kabildinden yapılamayacağına göre, aklımıza şöyle bir soru gelebilir: Acaba Robert Kolej niçin kurulmuştu? Durup dururken Dr. C. Hamlin gibi bir Amerikalı misyonerin İstanbul'a bir mektep yaptırması nereden aklına gelmişti? Amerika neresi, Türkiye neresi? Hele üstelik mektep alelade bir yer değil de Fatih'in İstanbul'u fethetmek için yaptırdığı Rumelihisarı'nın üzerine kurulur. Sa, bunu iyi niyetle izah abmaklık olur. Demek ki mektebin yerinin bu şekilde seçilmesi daha evvelde birtakım planların, programların hazırlandığını gösteriyor.

Neydi acaba bu Dr. C. Hamlin denen papazın isteği? Ne yapılmak isteniyordu? Bu planlar, bu programlar ne diye hazırlanmıştı? İşte bütün bu sorulara Dr. Hamlin, mektebin açılış konuşmasında cevap vermişti. Hamlin şöyle diyordu: «Fatih Sultan Mehmet nasıl ki İstanbul'u Rumelihisarı'nı yapmakla almışsa, biz İstanbul'u Rumelihisarı'nın üzerine Robert Kolej'i yapmakla, aynı yerden alacağız, fethedeceğiz.»

Hamlin'in sözlerinden anlaşılacağı üzere, Robert Kolej'i, boş yere değil, büyük bir gaye uğruna kurulmuştu. Bu gaye de İstanbul'un Türklerin elinden alınması ve Türk Devletinin yıkılması. Bu maksatla kolej'i kuranlar, Balkanlara giderek oradaki zeki ve kaabiliyetli çocukları bulup Robert Kolejine getirdiler. Bu çocuklara ihtilâlcî bir ruh verildi ve komitacı olarak yetiştirildi. Meselâ, ilk mezunlardan meşhur Bulgar komitacısı P. M.

Kuralım

Ağlıyor Türkistan, yaş döke döke,
Ağlıyor vatanım, o canım ülke...
Bu günler bir yastır, kahraman Türk'e,
K...im zinciri, kuralım artık.

Seyhun boylarına ordugâh kurmuş,
Altay'a yürümüş, aslanlar vurmuş,
Coşkun ırmakların, suyu kurmuş,
Aral'ım taşmamış, taşmıyor artık.

Atlayın kardeşler, binin atlara,
Yürüyün pervasız, vurun itlere...
İndirin kılıncı, bön suratlara,
Vuralım haine, vuralım artık.

Kargıları, akan kanda bileyip,
Yüce Mevlâmızdan nusret dileyip,
Vatan marşımızı, coşup söyleyip,
Varalım inine, varalım artık.

Hepimiz, çelikten bir kale gibi,
Düşmanın ardında bir yele gibi,
Yükseklerden inen, şelâle gibi,
Duralım, zulmüne duralım artık.

Her kızıl köşede kalbine batıp,
Tuna'da yüzüp de, Altay'da vatıp,
Tozları dumana, nâraya katıp,
Yaralım göğsünü, yaralım artık.

Kardeş kanımızı döktüklerini,
Milyonluk belleri büktüklerini,
Kardeş tırnağını söktüklerini,
Soralım kendine, soralım artık.

Vakit oldu, hazır olup kalkalım,
Yüceden engine coşup akalım,
Sivri süngüleri, yine takalım,
Kuralım birliği, kuralım artık.

KALFAOĞLU

Sesleniş

Gökbayrağın sana doğru koşmakta...
Ağlama artık Türkistan.
Bir gün sen de güleceksin mutlaka.
Bayrağına gözyaşını sileceksin Türkistan.

İncecikten kar yağarmış dağlara...
Lâkin senin baharın yok yazın yok.
Uzak düştük. Düşman girdi araya.
Ben nerdeyim! Sen nasılsın bilen yok.

Göklerinde kuşların hür dönmezmiş;
Meltemlerin gam ekermiş toprağa.
Ne çıkar güzelim, ruhum Türkistan?
Değil mi ki kalblerimiz hep seninle atmakta.

Bir gün gelir sen de güler coğarsın.
Destanlanır dile gelir söylenir...
Bir Çolpan'ın daha çıkar bağrından;
Senin feryadını haykırır Fergana'dan

Bir Batur'un daha doğar,
Seni söyler: Altaylardan, Urumçî'den,
Korsu'dan...

Düşen kalkar elbet, geciken koşar...
Ağlama nazlı Türkistan...

Bugünlerin bir de iyisi gelir.
Eski dünya, köhne dünya huzurunda eğilir.
Kalbleri eriten bir göz gibisin,
Kör olsun bahtına yanmayan senin.

okulları da içine alan bir üniversite kurulacağı söylenmektedir. Fatih'in en büyük eserlerinden biri üzerinde kurulacak olan bu üniversite, eski Robert Kolejinden kalma ne kadar ihanet planı varsa hepsini çöp sepetine atmalı ve Fatih'e layık nesiller yetiştirmeyi kendisine temel vazife saymalıdır. Bu bakımdan kurulacak üniversitenin adı FATİH ÜNİVERSİTESİ olmalıdır.

Amerikalı, kolej'e «Robert» ismini vermekle bir hedefi olduğunu ortaya koydu. Biz de bunlara karşılık «Fatih Üniversitesi» dersek, en millî vazifeyi yapmış olacağız. Rumeli Hisarının ve herşeyiyle Fatih'i andıran bu bölgenin «Fatih Üniversitesine» de sahip olması vatanımızın tapu senedlerinden biri olacaktır. Mesullerimizin bu arzumuzu yerine getireceklerine inanıyoruz...

**ALİ DOĞRU
(İSTANBUL)**

**MİLLÎ HARP SANA
YİĞİTİ KURMAK İÇİN
"HA VA KUVVETLERİNİ"
GÜÇLEN-DİRME VAKFİNİ NA
YARDIM EDİN İZ.**

Türk - Yunan Münasebetleri Üzerine

Geçen hafta, dış politikamızın iki yeni meselesi olduğunu belirtmiştik. Ve Çin ile diplomatik münasebetler kurarken gözönünde bulundurulması zarurî gerçeklere işaret etmiştik. Bu hafta, dış politikanın ikinci meselesini, yani Yunanistan'la münasebetlerimizde beliren, yeni durumu gözden geçireceğiz.

Hatırlayabileceğimiz gibi, 1957'de kesin olarak bozulan Türk — Yunan münasebetleri, 1959'da Londra ve Zürich anlaşmalarıyla yeniden düzeltilmiş sayılıyordu. Nitekim Kıbrıs meselesi hallo olmuş, ada İngilizlerin müstemlekesi olmak tan kurtulmuş (!) ve Yunanistan, Türkiye'nin ittifak kıymetinin kadrini anlamış, farzediliyordu. Ancak Türkiye 1960 hareketinin doğurduğu siyasi kriz anında, Kıbrıs'ta yeniden silâhların patladığı duyuldu. Kıbrıs faciası yeniden sahneye kondu. Bu facia, Kıbrıs'taki Türk halkını kolimenin gerçek anlamında yok etmek için tasarlanmıştı. General Grivas'ın da aralarında bulunduğu, Yunan subayları, hatıralarından öğreniyoruz ki, adadaki, Müslüman — Türk varlığını 6 saat içinde tasfiye etmeği hayal ediyorlardı.

Nihayet Makarios, Girit'te ve Mara'da olduğu gibi, Türklerin işini bir gece içinde ve silâh yoluyla bitiremeyeceğini anlayınca, şumullü bir politik taarruz hareketine girişti. B.M.'de Kıbrıs Cumhuriyetini kuran Londra ve Zürich anlaşmalarının Türkiye'ye müdahale hakkı veren maddelerinin meşruiyeti hakkında, hiç olmazsa şüphe uyandırmayı temin edebildi. Bu andan itibaren kriz, bir Türk — Yunan harbinin çıkmasına ramak kalacak şekilde derinleşir. Ve Türkiye, Yunanistan'dan 2000 mil uzaklıkta ve fakat Antalya'nın burnu dibindeki Kıbrıs Türklerinin, hayat ve hürriyetlerini korumak için, bütün dünyanın tasvip edeceği bir müdahaleye geçemez. İnönü iktidarı da, Demirel iktidarı da aynı mesuliyetsizlik içinde bocalar, dururlar... Kıbrıs meselesi, zamanın aleyhimize işlediği bir problem olarak, hâlâ ortadadır.

Kıbrıs meselesi, Türk — Yunan münasebetlerinde bir mihenk taşı olmasa bile, Türk — Yunan münasebetlerinin gerçek yüzünü ortaya koyan ve gerçeği acı dili ile ihtar eden bir hadisedir. Bu hadise Türk Milletine, yüzbinlerce evlâdın hayatına ve Türk vatanının harabe haline çevrilmesine mal olmuş iğrenç Yunan emellerini hatırlatır. Bu hadise, Türk dış politikasının kendi kaderine değil, düşman iştihasına terk ettiği esir Müslüman Türklerin ızdırabını ve bu ızdırap karşısında sağır kulakların, kör gözlerin ve taşlaşmış vicdanların ihanete varan gâflerlerini, öğretici ve acı bir hatıra halinde millî hafızaya nakşeder. İşte Kıbrıs hadiseleri ve Kıbrıs problemi, millî suuru kırbaçlayarak uyaran, yaldızlı dostluk palavraları arkasında dipdiri duran Elen iştihasını, saklanmaz ve tevil edilmez bir şekilde ortaya koyan millî meseledir.

Türk Milleti ve onun ızdırabını hissedenden aydın kadroları, bu kanlı dersin hiçbir şekilde mânâsını tahrif ettirmeyecektir. Türk Milleti, en kanlı düşmanına bile dostluk elini uzatacak kadar alıcenaptır. Fakat Türk Milletini, gerçek dostluk hisleriyle, hiyanet arzusunu ayıramayacak kadar saf zannedenler, daima hüsrana uğrayacaklardır. Tarihimiz, iradesiyle mum ettiği düşmanını, göz açıp kapayıncaya kadar yeniden iktidar ve şerefle süsleyen dahî devlet adamlarıyla doludur. İşte Fatih... Yıkıttı Bizans'ı ayakta tutacak hiçbir kudret kalmamışken, Fener Patrikhanesini yüksek himayesine almak dehasının sahibi... Bu hareket ile Fatih, yervüzündeki Müslümanların metbuu, Türklerin hakani ve Bizans'ın tek varisi sıfatlarını birleştirirken, Bizans'ın yıkılışı ile telâşa düşen onbinlerce Ortodox Hristiyanı da, kendi himayesindeki Fener Patrikhanesine bağlayıp ve uzun süre bizi uğrattıran Papa nüfuzunu Balkanlardan silkip atıyordu.

Şüphesiz ki politika, mümkünü yapmak sanatıdır. Millî idealler, milletler arasındaki muvazenenin ortaya çıkardığı imkânları kullanırlar. Bu imkânları bulmak ve kullanmak politikanın vazifesidir. Millî bir politika, milletin ideallerini ve hayatî isteklerini hedef kabul eden ve imkânları milletine hazırlayan politikadır.

Milletin hayatî istekleri ise, varlığını koruma, maddî ve manevî varlığını serbestçe geliştirme hedeflerinden ibarettir. Bu istekler, dış politika da asgarî olarak insanlık camiasında müstakil ve eşit haklara sahip bir devlet hedefinde ifadesini bulur. Ve devlet, bu andan itibaren tarihi misyonunu gerçekleştirmeye başlar.

Ayrıca, dış politikanın bir bölümü olan diplomasi ile, milletlerin istek ve ideallerini daima aynı görmek yanlıştır. Kesin bir gerçektir ki, politikalar (diplomasi) dost olur, fakat milletler dost olmaz. Mason zehiri ile uyuşturulmuş kalemeleri okursanız, bol bol, meşhur Türk dostlarından (!) bahsederler. Ve bilmezler ki, bir İngiliz herşeyden önce bir İngilizdir. Bir Rus herşeyden önce bir Rustur. Meğer kendi milleti ile manevî ve kültürel bütün bağlarını koparmış ola...

Şimdi bu söylediklerimizin ışığında, Türk — Yunan münasebetlerinde son gelişmeler üzerinde duralım. 29 Mayıs 1971 günü, yani İstanbul'un Fethinin 518. yıldönümünde, bu müstesna hadiseden hiç bahsetmeyen, milliyetsiz bir gazete, Papadopoulos'un demecini yayınlar. Bu adam, «Türk — Yunan münasebetleri düzeltilmelidir ve hattâ bir Türk — Yunan federasyonu kurulmalıdır» demiş. Ve Kıbrıs meselesi yüzünden birbirimize girmeyelim, Kıbrıs'taki cemaatler kavgaya başlayınca kulaklarını bükelim buyurmuş. Sonra Türkiye'den kimin hesabına gittiği belli olmayan gazeteciye karşı, Dışişleri Bakanı Olcay'la görüşmek üzere geldiği söylenen bir Yunan gazetecisi gelmiş. Ve o da, Türk — Yunan federasyonu meselesini ortaya atmış. Diplomasi dilinin gerektirdiği nezaket sınırları içinde, bay Osman Olcay, Paleologos'un sorularına oldukça tutarlı ve güzel cevaplar vermiştir. Öyle görülüyor ki, Yunanistan, federasyon gibi bir teklifle sulh taarruzuna girişiyor, Türk diplomasisi — yahut Osman Bey — dostluk münasebetlerini ancak Kıbrıs meselesinin çözümü ve B. Trakya Türklerinin garantiye kavuşturulması meselesine bağlıyor. Biz bu hususa, şöylece açıklık getirilebileceği kanaatindeyiz. Yunanistan'la iyi münasebetlerin kurulabilmesi, ancak Yunanistan'ın iyi niyetini göstermesine bağlıdır. Bu da herşeyden önce Batı Trakya Türklerine yapılan siyasi, dinî, ekonomik ve sosyal baskının ortadan kaldırılması, Türk aleyhtarı piyes, roman gibi yazılı; Radyo — Televizyon gibi sözlü propagandanın derhal kesilmesi, Papandreu zamanında dikilen ve bir eli İstanbul, diğer eli İzmir'i gösteren Türk düşmanı kanlı papazın heykelinin ve Türk aleyhtarı ibarelerin yok edilmesi, Yunan liselerinde okunan tarihlerdeki Türk aleyhtarı metinlerin çıkartılması akla gelen ilk isteklerdendir.

Ve sonra Kıbrıs meselesinde Yunanistan önce Kıbrıs'taki Yunanlıların bütün faaliyetleri ve cinayetlerinin mesuliyetini kabullenmeli... Türkiye'yi bir taraftan dostluk gösterileri ile kandırmayı kurarken, Makarios'un Moskova'ya sığınmasına göz yummaktan vazgeçmelidir. Türkiye Kıbrıs Türklerine, kendi politikasını empoze edecek durumdadır. Ama Yunanistandan ne haber?

Ayrıca Yunanistan'ın şimdiki idarecileri, Türkiye'nin içişlerine burunlarını sokmağa, zinhar tevessül etmemeli. Türkiye, bundan 15 — 20 sene öncesine geleceğe kadar, Yunan sürülerinin yakıp - yıktığı harabelerle çevrili idi. Yüzbinlerce masum çocuk ve kadının iğrenç katli üzerinden 57 sene, ancak geçmiştir. Gazete koleksiyonları için uzun, fakat tarih için pek kısa bir zaman fasılası. Ve bir milletin ihtirasını açıklamak için, unutulmaz bir vakıa... Bu hal, Türkiye'de milletimize tarihle sabit ve istikbalde muhtemel Yunan emellerini açıklamak mukaddes hakkını veriyor. Bu hakkı kimse sınırlayamaz. Bay Paleologos ve Türkiye'deki benzerleri, İstiklâl Harbi türkülerini Yunan dostlarımız gücenir diye vasaklayan ve aynı gerekçe ile Batı Trakya Türklerinin cemiyetlerini dağıtan ve Etervacıları bilerek veya bilmeyerek himaye eden, iktidarların var olamayacağını bilmelidirler.

YENİDEN MİLLÎ
Mücadele

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarîh ve menfaatine bağlı
haftalık siyasî

MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI 75

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz

**AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ**

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

Vatanın Durumu Belli İken İktidar Kavgası Zararlı değil midir

Bir hafta boyunca, bir yandan milletin içinde bulunduğu buhranlı durumdan kurtuluşun çırpınışları yapılırken, diğer yandan da bu buhranın mes'ulleri araştırıldı, duruldu. Basın organlarının sayfalarını boy boy işgal eden bu iddialar, vatanın içinde bulunduğu şu günde, şahsi suçlamalar olmaktan ileriye gidemedi. Halbuki, münakaşalar milletin hayat ve kurtuluş problemi üzerinden kaydırılmakla, buhranlı devrenin atlatılması daha da geciktiriliyordu. Aşağıda bahsedeceğimiz meseleler daha az önemli mi idi ki, gazetelerde köşelere sıkıştırılmış birer haber olarak neşrediliyordu? Daha az önemli değildi ama, ipini mason localarına bağlattırması olan gayri millî kuvvetler için en önemli olan şey, bu meselelerin unutturulmasıydı.

HADİSELER ZİNCİRİ İHANET HALKALARIYLA DOLU

Doğu bölgemizde bir müddetten beri Bakanlar Kurulu kararıyla yapılmaya devam eden toplu köy arama faaliyetleri neticesinde bir alayı donatacak kadar silâh bulunuyor. Bu silâhlar, hemen hepsi uzun menzilli silâhlar olup, İngiliz yapısındırlar. Irak hükümet kuvvetleriyle çarpışan Kürt birliklerince kullanılan silâhlardandır. Bunların arasında beşyüzlü aşkın maver bulunmaktadırlar. Şimdi buraya bir soru koyalım: Bu silâhlar niçin hazırlanıyordu ve kime karşı kullanılacaktı?

Yine Diyarbakır ve Şirî İleri Sıkıyönetim Komutanlığının yaptığı bir açıklamaya göre, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığınca aranmakta olan Eyüp Temeltas, Orduevi arkasındaki subay lojmanları arasında subay elbisesi ile gezerken askerî inzibat tarafından teşhis edilmiş ve yakalanmıştır. Buna benzer olaylar şu anda sayısını veremeyeceğimiz ka-

dar çok cereyan etmiştir. Buraya da bir soru koyalım: Acaba bugüne kadar subay elbisesi ile yakalananlar da dahil, bu subay elbiselerini nereden aldılar ve subay elbiseleriyle ne yaptılar? Sadece gizlenmek için mi kullandılar?

Geçen haftadan beri devam eden Ekrem Acuner'in dokunulmazlığının kaldırılması meselesi Senato'ya gelmiştir. Senato'da görüşülüp kararlaştırılırsa, Acuner'in dokunulmazlığı kaldırılacaktır. Dosyayı Senato'ya gönderen Üst Komisyon gerekçeyi ve muhalefet şerhlerini de eklemiştir. Gerekçede şunlar vardır:

1 — Dosyanın İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı, MİT, Emniyet Genel Müdürlüğü ve bizzat Türk Silâhlı Kuvvetleri ilgili örgütlerince titizlik içinde hazırlanmış olması, Acuner'e yöneltilen isnadın ciddi kabul edilmesini gerektirir.

2 — Acuner'in olaylarla ilgili ve iştirakinin siyasal etkiler dışında bulunan İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığınca ileri sürülmüş olması nedeniyle siyasal istismardan söz edilemez.

3 — Soruşturma konusu fiil, kamu oyunda tartışılmayacak bir tepki meydana getirmiştir.

4 — Türk Devletin varlığına karşı eylemlerle, bir TBMM üyesinin adından söz edilmesi, üyenin haysiyeti ve şerefi yönünden ters düşeceği gibi, böyle bir iddianın üyenin yasama dokunulmazlığı nedeniyle tahkik edilememesi de o üyeyi devamlı şüphe altında bulundurur, dokunulmazlığın kaldırılması ile üyenin şeref ve haysiyeti korunacaktır.

Komisyonun muhalif üyeleri CHP'li Zihni Betil, Ekrem Özden, Doğan Barutçuoğlu ve Tabii Senatör Muclib Ataklı da iddiaların yersiz olduğundan dolayı dokunulmazlığın kaldırılmamasını istemişlerdir.

Ekrem Acuner dosyası bu halde iken yine Tabii Senatörlerden Ahmet Yıldız'ın bir konuşmasından dolayı dokunulmazlığının kaldırılması için açılan soruşturma Alt Komisyon'da tamamlanmış ve Ahmet Yıldız'ın dokunulmazlığı kaldırılmıştır. Ahmet Yıldız'ın Alt Komisyon'da dokunulmazlığının kaldırılmasına sebep olan

konuşma, üniversitelerde komünist silâhlı tedhişinin kol gezdiği günlerde söylediği; «Gençler kendilerini müdafaa etmek için silâhlanmalıdır» sözüdür Burada da bir soru sormamız gerekiyor: Acaba komünist tedhişçiliğini normal hadiseler olarak gören, hattâ teşvik eden ve maalesef milletin en hayati meselelerinin karara bağlandığı TBMM'de bulunan şahıslar birkaç kişiden ibaret midir?

DEMİRELİ KİM KONUŞTUKUYOR?

Yukarıda saydığımız hadiseler ve okuyucularımızın düşünmesi için sorduğumuz sorular gelişigüzel, olağan sayılabilecek hadiselerden değildir. Bu hadiseler Türkiye'nin yaşayıp ya-

— Hayatının son demlerini rahat geçirmek de her insana nasib olmaz. Gerçekten de nasib meselesidir bu. Bazı insanlar vardır ki, artık abdes haneye dahi torunlarının yardımıyla gitmek mecburiyetinde kalır da, başkalarını rahatsız etmekten dolayısıyla rahatsız olmaktan usanmazlar. Neylersiniz, belki milletin biraz daha çekeceği vardır. Elbet baharlar gelecektir.

şayamayacağını tayin edecek ve mutlaka halledilmesi gereken hadiselerdir. Ordumuz, üçbuçuk aydan beri vatani getirilip sokulduğu badireden çıkarmanın çırpınısı içindedir. Hâlâ vatanın selâmeti için dildinilir, gayret edilirken, bütün meselesi iktidar ve milletvekili koltuğu olan bir adam çıkıyor, hiçbir mesuliyet ölçüsü taşıyormuşçasına şöyle diyor: «Ordunun idareye talip olması, onu asıl görevinden uzaklaştırır. Onun içindir ki rejim, Silâhlı Kuvvetler müdahalesini gerektirmeden işleyecek şekilde müesseselendirilmelidir.» Evet, bu sözleri söyleyen Süleyman Demirel'dir. Sanki Ordu iktidarı almış da gitmeyecekmiş gibi, sanki ordu, kendisine gelecek zararı Demirel'den daha az nazarı itibara almış gibi, fetva üstüne fetva veriyor. Ondan sonra da içindeki pis niyetini açığa vuruyor: «Daha bugünden seçime hazır olmalıyız. Çünkü iktidara biz geleceğiz. AP iktidara çoğunlukla gelse dahi, iktidar verilmeyecektir. Sözlerine itibar etmeyiniz. Bugün için yapacağımız tek şey, Parlamento seçime kadar açık tutmak olmalıdır.» Kasap et derdinde, koyun can derdinde diye bir darbe mesel vardır. İşte bu sözlerle Bay Demirel'in durumu et ihtihası ile sarhoş olmuş ve koyun zannettiği milletin ne halde olduğundan habersiz başı dönmüş bir kasaba benzemektedir. Millet bir avuç komünistin en haince sabotajlarına karşı varlığını koruma savaşını sürdürürken, çıkıp da hâlâ iktidardan, seçimlerden, falandan filândan bahsetmek hiçbir irân ölçüsüyle bağdaşır nitelikte değildir.

Sanki milletin haklarını korumak Bay Demirel'e kalmıştır. Yıllardan beri millete rağmen mason localarının prensip ve kaidelerini iktidar koltuğundan uygulayan bir şahsın, yıllardır milletin içinde bulunduğu buhrana sırtını çevirmiş ve kaşarlaşmış istismarcılara açık kapı bırakmış olan bir adamın kalkıp da millet namına söz söylemesi kadar acııp birşey olamaz. Millet gerçek sözcülerini herkesten çok iyi bilir. Millet kendi ızdırabını yaşayanları ve onların dinmesi için çırpınanları Demirel gibilerinin anlayamayacağı ölçüde sağlam tahlil etmekte ve bilmektedir.

Millet maalesef, Demirel gibi bir adamı iktidar koltuğuna getirmiştir. Bu hiçbir zaman milletin tasvib ettiği için yaptığı bir şey mânâsına yorumlanamaz. Yorumlanmamalıdır. Türk siyasi hayatını İnönü gibi, millete en buhranlı şeflik devirlerini yaşatan adamların, Ecevit gibilerin, her haliyle ihanet kokan TIP'lerin, vatan satanların, vatan parçalayanların veya en azından milleti kolaylıkla aldatmasını becerebilenlerin işgal ettiği bir zamanda siz millet olmanız ne yapardınız? Millet denize düşmüştür ve maalesef yılan sarılmıştır. Millet ne bilsin, sarıldığı ve azıcık şefkat beklediği yılanın da kendisini zehirleyeceğini? Hiç olmazsa bugün Demirel'in konuşması fuzulidir. «Yollar yürümekle asınmaz» vecizesi (!) nin mucidi, «Demokrasiler bünvelerinde biraz da anarşi taşırlar» kelâmı kibarının (!) kâşifi bu adamın kalkıp da kendi vurdumduymazlığını kapatmak için şimdi yeniden 147 bombardımanına başlaması hangi mesuliyetsizliğin eseridir, bilmiyoruz.

İŞİN ÜZÜCÜ TARAFI

İşin üzücü tarafı odur ki Başbakan Yardımcısı Sadı Koças da ona cevap verdi. Dedi ki: «Evvvelâ Demirel kendisini temize çıkarsın». Doğrudur. Evvelâ Demirel'in kendisini temize çıkarması gerekir. Fakat Türkiye'nin şu günlük ortamı içerisinde hükümetle, eski iktidarın başı arasında bu şekilde bir tartışmanın çıkması, kimi sevindirmiştir? Anayasanın değişmemesini, Türkiye'nin halletmesi gereken bunca meselelerin süruncemede kalmasını, yenden 12 Mart öncesinde olduğu gibi komünist tedhiş ve sabotajlarının günlük hadiseler haline geleceği bir ortamın meydana gelmesini isteyenler şimdi kıs kıs gülmektedirler. Ve bunların gazetelerine, mecmualarına bakarsanız bu haberleri baş manşetleri işgal etmiş görürsünüz. Bakın bu gazetelere, Demirel'in konuşmalarını sayfa sayfa vermektedirler. Koças'ın konuşmalarıyla yanyana birbirini suçlayan konuşmaların verilmesi şimdi bir cephenin tek metodu haline gelmiştir. Ha gayret demektedirler. Demirel ve Koças'ı teşvik etmektedirler. Zira bu münakaşa böyle devam ederse, Ekrem Acuner dosyası bir müddet uyutulabilecektir. Ahmet Yılmaz'ın dosyası, tehir edilebilecektir. Veya milletin öğrenmesi gereken pek çok mesele geçirilebilecektir.

Bu arada, Demirel iktidarını tek mesul olarak gösterip, teşkilâtî yer kuvvetlerin ihanetlerini gizlemek isteyenler birtakım hissi amillerin de tesiriyle az - çok muvaffak olacaklardır. Bir Atilla Karaosmanoğlu'nun Samsun Fuarında yapmış olduğu konuşma AP sıralarını tahrik edecek, onlar da cevap vermek ihtiyacını duyacak ve bir münakaşa furusu alıp yürüyecektir. Bu, hükümet için de zararlıdır. Bir iktidar, kendi kuvvetini kendinden önceki iktidarların hatâlarını, meydan nutuklarında sıralamakta aramamalıdır. Eğer bir ihanet mevzuubahis ise, eğer devlet işlerinde bir sulistimal söz konusu ise, bu iktidarların hesaba çekilmesi düşünülmür. Fakat, en hayati günleri iki iktidarın münakaşası ile geçirir, vatanı tehlikeye atan teşkilâtî kuvvetlerin yeniden ihanetsebekeleri haline gelmelerinden sarfınazar edilirse bundan en fazla millet mutazarrır olacaktır.

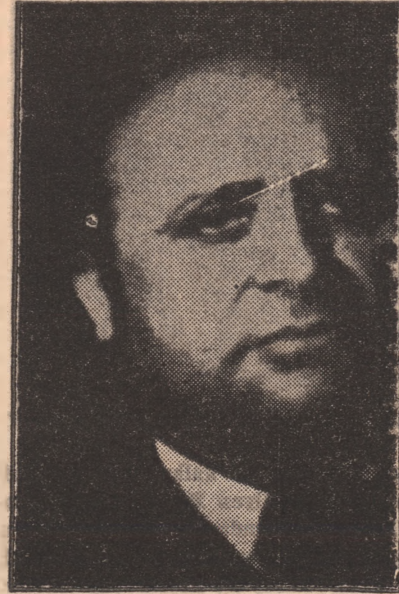
Hükümet Başkanı ve Başbakan Nihat Erim'in bu nokta üzerinde söylemiş olduğu söz, bu gerçeği görmüş olmanın neticesi olsa gerektir: «Politikacılardan çok önemli bir ricam var: Şahıs ve parti kavgalarını hemen yeniden eskisi gibi alevlendirmesinler. Yara henüz kabuk bağlamaktadır. Bunu kaşımak büyük tehlike doğurur. Hepimiz vatandaşların bizden beklediği ağırbaşlılığı, olgunluğu ve sabrı göstermeye mecburuz. Sakıyışnetim altında bulunduğumuzu hiçkimse bir an bile hatırlamamalıdır. Aksi takdirde herşey bir anda 12 Mart noktasına gelebilir.»

Türkiye'nin çok daha önemli meseleleri vardır ve hem de milletin bugünkü durumu gelmesinin sorumluları bellidir. Demirel'i de bu ortamda büyük bir çıkışı yapmaya zorlayan o hain mesullerden birisidir.

BUHRANIMIZIN MESULLERİ KİMLERDİR?

Bir kısım insanlar, milletimizin

içinde bulunduğu buhranın mes'ulünün sadece Demirel iktidarı olduğunu söylemektedirler. Bu söz eğer Demirel'e bir cepheye bağlı olmaktan dolayı zuhur eden bir kızgınlıktan gelmiyorsa, mutlaka gafletin eseridir. Demirel iktidarı, milletimizi yokluşa götürmek isteyen beynelmîl millet düşmanlarının oyunlarına ya kasten veya gafletle aracılık etmiş bir iktidardan başka değildir. İktida-

— Siyasi hayatı boyunca ensesini şişirmekten ve her meseleye «aldırma, bu alem de geçers» cinsinden boş vermekten başka özelliği olmayan bir insanı ararsanız, kimi bulursunuz? Bunu siz düşünmeye devam edin, fakat biz bu arada bir gerçeği belirtelim: Eğer yukarıdaki vasıflar, bir millete Başbakan olmuş fertte bulunursa, o milletin vay haline!

rın başını işgal eden adamın mason locasının sadık bir üyesi olması, Adalet Partisi'ni de onun iktidarını da milletin karşısına itmiştir. Masonluk, o asırların katmerleştirdiği ihanetleriyle AP'yi cenderesine almış ve memlekette sorumsuz bir idareyi, yürütür hale getirmiştir. Masonluk, yıllardan değil, asırlardan beri tezgahladığı ihanet halkasına AP iktidarının boynuna geçirmiştir.

Fakat bütün bu söylediklerimiz hiçbir zaman siyasi hayatımızda AP'ye muhalif olanların mes'uliyetlerini ortadan kaldırmayacaktır. İktidar partisiyle milletin hayat müdafaasını karıştırıp veya aynı kefeye koyup, vatanın temeline dinamit koyan hareketleri, masum hareketler olarak takdim eden muhalefetler de elbette aynı mes'uliyetin altındadırlar. Arkasında komünist şeflerin ihtilâl dokuduğu ilk boykot ve işgal hareketlerini, Demirel'e karşı olduğu için destekleyen ve sözleri, millet selâmetini bir kenara iterek söyleyebilen bir kafayı eğer mesul tutmazsa, her ferd hatâ yapmış olacaktır. «Gençler çok olumlu şekilde hareket etmişlerdir. Boykot yapmak mahzurlu değildir, makûldür. İşgal komünistlik diyor. Nereden çıkarıyorsunuz bunu? Öğrenci hayatında dersi boykot diye bir bir kanun var mıdır? Asıl olan derslere devamdır, sınıf geçmektir. Ama dersi veya imtihanı boykotta mahzur yoksa, üniversitenin temelinde bulunan derin hastahkları tedavi için, işgal de mahzur görülüş olur. Boykot neyse, iş-

gal de odur. Aynı hastalıktan geliyor kanaatindeyiz.» (İnönü, 1.7.1968) Yıllardan beri siyasi hayatımızı bu söz söyleyebilen adamlar işgal etmişlerdir. Onun içindir ki, siyasi, iktisadi, ahlâki sahada bugünkü hale geldik.

Milletten yana düşünemeyişin, ken dinin dışında bütün iktidarlara kızgınlığın bütün ruhlarını işgal ettiği her hareketleriyle belli olan fertler, bu prensibin tahrikiyle öyle hallere düşmüşlerdir ki, bugün bunları teker teker dökse, her politikacı hakkında dosyalar dolusu evrak bulabilirsiniz. Bu karşı iktidara kızgınlıktır ki, Anayasa'ya birtakım müesseseleri başboş bırakan maddelerin konmasını sağlamış, yine aynı has taluk bazı şahısları komünistlerle ortak cepheye düşürmüştür. Öyle anlar gelmiştir ki, siyasi ihtiraslar milletin en masum dileklerine gerici damgasını vurdurabilmiş, millet komünist ve mason şeflerin ağzıyla lekelenmiştir. Evet, bugünkü durumun mesullerini arayacak olursanız ve bunları hesaba çekmek isterseniz, çeşitli oyunlarla memleketi bulandıran ve pekçok politikacının hayatını çizen mason localarına, komünist hücrelerine uğramanız icab edecektir. Yine, ya korkudan, ya da aynı fikirle sahip olduğu için, komünist çetelere eşlik eden üniversite görevlilerini ziyaret etmeniz gerekecektir. Ve maalesef Meclisleri de kontrol edeceksiniz. Zira düşman için en emin sığınak, bizim bağrımızda çöreklenmesidir.

Bugün seviniyoruz. Zira bu meselelere el atmayı millî bir vazife telâki eden merciler var. İftiradan yalandan, komplodan, basının tezyirlerinden, suçlanmasından korkmayan ve millete dayanmayı prensip kabul eden merciler var. Şimdi dileğimiz, millete bağlı vicdanlardan çıkan kararların çeşitli kombinezonlarla bulandırılmamasıdır. Hükümet bu meselede en büyük sorumluluğu taşımaktadır. Kendinden önceki iktidarların hatâlarını halka anlatmak eski bir hastalıktır. Bu hastalık millete huzur getirmez. Bugün kısır parti çekişmelerinin geride kalması gereken gündür. Çeşitli çevrelerin tahrik etmek için her fırsatı değerlendireceği ve kendi menhus emelleri için bizi basamak olarak kullanacakları unutulmamalıdır. Sözlerimizi manşete koyanlar, bir gayenin güdücüleri olabilir. Dikkat etmek gerekir. Mesele: Okuma yazma bilmeyenlerin seçim hakkının alınması meselesi hem hükümete muhalif olanların, hem de yıllar yılı komünistlere yağ çekmekle tanınanların istismar edeceği, kendi paylarına neticeler elde edecekleri bir söz olabilir. Belki birkaç sene önce söylenmiş olan ve bugün şartlar çok daha başka olduğu için tashihiye mutlaka ihtiyaç olan bu söz söylemiş olmaktan dolayı birtakım çevrelerin istismar kışkırtma düşmemek, hükümet etmekte olan bir kişinin düşünmesi gereken bir husustur. Aksi hal, değişik zararları doğuracaktır.

Bugünkü ortamı hazırlayan bazı basın organlarının tahrikleri kararlarımızı etkilemez, zannediyoruz.

NOT:

Ekrem Acuner'in dokunulmazlığı da kaldırılmıştır.

Profesörler Hadise Çıkarmadı da Yollarda Sürünen Cübbeler Neydi?

— Yukarıdaki resim, bugün «Üniversite özerkliği» kalkmasın, üniversite özerkliği anarşinin kaynaklarından değildir diyen Prof. ların, Mustafa Kuseyrioğlu'nun komünist bir arkadaşı tarafından vurulduğu sırada yapılmış «Anayasaya Saygı Yürüyüşü»nden alınmıştır. Ne gariptir ki, bugün üstümde leke yoktur» diyen Prof. Aksoy'un üzerindeki lekeler, bu yürüyüşte en önde yürüdüğü zaman cübbesine bulaşmış olanlardır. (3) Diğer Prof. lar ise (2) numaralı Bülent Nuri Esen, (1) numaralı olan da Uğur Alacakaptan'dır. Anayasa o gün istismar edildi. Şimdi de edilmek isteniyor.

Anayasa değişikliği üzerinde geçtiğimiz hafta içinde de haberler ve yorumlar birbirini izledi. Sol basının üzerinde ısrarla durduğu konular ve bu konular hakkındaki görüşlerini dört ana bölümde incelemek mümkündür:

1 — Üniversite talebelerinin zehirlenmesinde hocaların dahil olduğunu iddia etmek, bilimsellikten uzaklaşmaktır.

2 — Memleketin bu hale gelmesinin yegâne sorumlusu Demirel iktidarındır.

3 — TRT ve Üniversite özerkliğinin dünkü harareti savunucuları CHP, bu değişikliğe karşı çıkmalıdır. (İnönü ve Erim'e yağ çekmeler.. yalvarmalar...)

4 — Anayasa değişikliğine sebep olarak gösterilmek istenen bütün iddialar mesnetsizdir.

Evet! Hafta boyunca boyanıp boyanıp satılmağa çalışılan mal hep aynı maldır.. Ama kalem madrabazlarına göre bu hususdaki her makalenin ayrı bir bilimsel değeri vardır. Sonra tarihi kıymetli de (!) haizlerdi.

Bütün bu suallere verilmesi gereken cevapları yazımızın aşağı paragraflarının genel havası içinde bulabilirsiniz.

PAÇALARI TUTUŞAN BİR KAHRAMAN (!)

Bugünkü durumumuzun dünkü baş sorumlularından Muammer Aksoy, geçen hafta içinde kendisine yöneltilen soruları, bir çocuk saflığı içerisinde cevaplandırmaya çalıştı. Cümlelerdeki telâş, Aksoy'un içine düştüğü paniği gayet iyi izah ediyordu. Cevap vereyim derken, yanlışlıkla büyük çamlar devriliyordu.

Üniversite anfilerinde yapılan forumların hiçbirinden eksik olmayan Aksoy, bütün konuşmalarını unutarak; «Tedbiş hareketlerine katılan öğrencilerle alâkam olmadı» demekle bütün iddiaları bir anda çürüttü. (1) Arkasından gözlüğü gö-

zündeysen gözlüğünü arayan ilme âşık profesörlerin unutkanlık pozları içinde, Cumhuriyet'in 1 Temmuz nüshasında «Nihat Erim'e Anayasa Konusunda Açık Mektup — 3» başlıklı yazısında: «Gözler önünde gençlerin kurşunlattırılması, kaatillerin korunması, en azından kamu oyununda, bu kanının uyanmasına müsait davranışlar, devlet yönetimi ciddiyetiyle bağdaşmaz. Temel hakların çiğnenmesinde üniversite öğrencisi seyrice kalamaz» demesi, tedhişçilerin müdafaasını hâlâ yapmakta ısrar ettiğini bütün açıklığı ile gösteriyordu

HÜSEYİN İNAN — AKSOY KONUŞMASI

Gazetelere yaptığı son açıklamasında Hüseyin İnan'ı televizyonda görünce tanıdığını söyleyen Aksoy: «Bu münasebetle belirtiyim ki, ben kendisini görmem tanıyamam diye kestirip atmamışımdır. Tanıyabileceği mi pek sanmıyorum demiş ve aklımda kalan niteliklerini saymışımıdır» demiştir.

Halbuki yanına gelen ferdi tanıyamayacağı hususundaki haber, kendisinin daima yazı yazdığı «Cumhuriyet» te de çıkmıştı. Şimdi bile kendisinden sayfelerini esirgemeyen Cumhuriyet'in herhalde o günlerde Aksoy aleyhinde olabileceğini düşündüğü bir haberi, vermemesi gerekirdi. Diyelim ki bir hâta oldu. Gazeteler haberi yanlış verdiler. Madem öyledir de; gazetelerde çıkan bu yazı o zaman Muammer Aksoy tarafından neden tekdiz edilmedi? Çünkü Muammer Aksoy, o gün yaptığı açıklamasıyla kendisine şöret temin etmek istemişti. Fakat hadiseler umduğu gibi olmayınca, şimdi dün sarfettiği sözleri bugün tekdiz etmek zorunluluğunda kalıyordu.

KURULAN DERNEĞİN YERİNİ SONRADAN ÖĞRENMİŞ

Aksoy, «Millî Kurtuluş Savaşları ve Vietnam Halkıyla Dayanışma Derneği» ne sadece bir rica üzerine

girmişmiş. Ve dernek sadece kâğıt üzerinde imiş. Kurucularının eylemleri hakkında bilgi sahibi olsa imiş üye olmazmış.

Pes doğrusu... Aksoy gibi bir Anayasa bilgininin (!) böyle gülünç bir savunma zorunda kalması ne kadar acıdır, değil mi?

Demek ki Aksoy bütün işlerini rica ile görüyor. Kim olursa olsun, yeter ki önünde bir «Devrimci» sözcüğü veya buna eş anlamlı bir kelime bulunan bir dernek kurulsun ve gidilip Aksoy'a kurucu üye olması hakkında ricada bulunulsun, Aksoy te reddütsüz bu derneğe kurucu üye olmayı (rica mukabilinde) kabul edecektir.

Anarşistlerin hamisi Aksoy, hakkında bilgi sahibi olmadığı anarşist kuruluşlarla madem ilgi kuramazmış da, Osman Saffet Arolat (Şimdi tutuklu) gibi bir Dev — Genç militanının tutuklanmadan önce mesul müdürlüğünü yaptığı Ortam dergisinde hâlâ niçin yazı döktürmektedir? Daha önce Ant mecmuasının yazı işleri müdürlüğünü yapan bu şahsın, bir anarşist olduğunu bugüne kadar öğrenemedi mi dersiniz?

AKSOY, MARSİST — LENİNİST DEĞİLMİŞ

Aksoy, kamu oyu önünde kendini temiz çıkartma harekâtına (!): «Üniversitede veya üniversite dışında hiçbir zaman Marksist — Leninist görüşleri savunmuş değilim» diyerek devam etmektedir. Ve gene yer ve zaman isteyerek ispat istemektedir.

Bir bakıma Aksoy'u haklı görmek gerekir. Çünkü Aksoy, Marksist — Leninist olmayabilir. Maoist olur. Ama Siyasal Bilgiler Fakültesi anfilerinde geçen sayımızda belirttiğimiz nutukları herhalde milliyetçilerin forumunda atmamıştır? Marks'a ve Lenin'e kendini adanmış bir topluluk önünde «Bir savaş içerisindeyiz» diye nutuk irad eden Aksoy'u Siyasal anfilerinde alkışlayan bu anarşist grup

tasvip etmeseydi, Aksoy'un, Marks'a ve Lenin'e karşı olduğunu bilse idi, Adnan Şaplakoğlu gibi öğretim üyelerinin komünistlerce istenmeyen adam ilân edildiği ortamda Aksoy'un herhalde peşinden gelmezlerdi. Ortalığı bu kadar karıştıran Siyasal komünist öğrencilerin bu derece aptal olduğunu, bilmiyoruz Aksoy kabul eder mi?

Ama ne yapsın? Aksoy şimdi sıkıştı. Hem bu öyle bir sıkışmadır ki, suçluluk kompleksinden kendini kurtarabilmek için geçmişini inkâr etmek pahasına, söylediklerini şaşırır, birbirine karıştırır hale geldi.

HESAP VERMEĞE HAZIRMIS

Neticede Aksoy elindeki son kozu da ortaya koyarak herkese restini çekti: «Kendimin ve başkaları olduğum Türk Hukuk Kurumunun her gününün ve her dakikasının hesabını kamu oyu önünde ve mahkemelerde vermeye amadeyim.»

Düşüncesine göre; eğer karşısında kiler bu blöfü yutarlarsa oyunu Aksoy kazanmış olacaktı. Gerçi kimin kazanacağını zaman gösterecektir, fakat bize düşen vazife sadece O.D.T.Ü Talebe Cemiyeti Başkanı Erhan Erdoğan'ın (O.D.T.Ü'de bir mehmetchiğin şahadeti ile neticelenen hadiselerin baş artistlerinden) polis tarafından arandığı halde Türk Hukuk Kurumunda yaptığı basın toplantısının hâlâ unutulmadığıdır.

Bir zamanlar kendilerine yapılan ithamı, «Haberimiz yoktu» şeklinde cevaplandıran Türk Hukuk Kurumu'nun bütün sorumlularına sormak gerekmez mi ki: «Türk Hukuk Kurumu bir ahır mıdır ki, giren de belli değil, çıkan da, herkes istediği gibi hora tepiyor?»

Halbuki gerçekte Türk Hukuk Kurumu Ankara'da komünistlerin devamlı olarak toplantı ve seminer yaptıkları bir yerdir. Birçok devrimci geçinen anarşistin buluşma yerleri hep Türk Hukuk Kurumu olmuştur. Üniversite profesörlerinin

Afyon Ekimi Yasaklanırken Köylü ve Devlet Zarar Görmesin

Bakanlar Kurulu 1972 sonbaharından sonra haşhaş ekimi ve afyon istihsalını kesinlikle yasaklamış bulunuyor. Buna göre 1971 sonbaharından itibaren Denizli, Uşak, Konya, Ilgız, Doğanhisar ve Beyşehir ilçelerinde, 1972 sonbaharından sonra da Afyon, Kütahya, Burdur ve Isparta illerinde afyon ekimi tamamen yasaklanmış olacaktır.

1960 yılında 42 ilde yapılan ekim, 1966 — 67 yılları arasında 21 il'e ve 1970'te de 7 il'e indirilmişti. Son bir yıldan beri haşhaş ekimi ve afyon üretimi sadece 4 ilde yapılabiliyordu. Ekimin yasaklanmasını müteakip, Toprak Mahsulleri Ofisi, üreticiye tesbit edilecek fiyat üzerinden tazminat verecektir.

Afyon, bilhassa son yıllarda dünya gençliğini tehdit eder mahiyet arz etmekte idi. Bahusus Amerikan gençliği bu korkunç hastalığın müptelası durumunda idi. Amerikan senatosunda Afyon yüzünden uzun süren tartışmalar olmuştu. Amerikalı senatörler ve polis yetkilileri kaçak esrarın büyük nisbette Türkiye'den kaçırılarak Amerika'ya sokulduğunu belirtiyorlardı. Esasen Türkiye'de son yıllarda yapılan arama ve müsadereelerde külliyetli miktarda afyon ele geçiriliyordu. Bu münasebetle Başbakan Nihat Erim ile Amerikanın Ankara Büyükelçisi William Handley arasında yapılan görüşmeler sonucu Türkiye'de afyon ekimi yasaklanmış bulunuyor. Bu yasaklamaya mukabil ABD'nin Türkiye'ye 3,5 — 5 milyon dolar civarında sanayi kredisi vereceği söylenmektedir.

Türkiye, afyon üretimi bakımından dünyada dördüncü sırayı işgal et-

de katıldığı strateji tartışmalarının yapıldığı bir lokal haline gelen Türk Hukuk Kurumunun bu durumunu Ankara'da bilmeyen üniversite talebesi var mıdır? Bütün bunları bilmemesi için Muammer Aksoy'un ancak kör olması gerekir.

SIYASALI PROFESÖRLERİN GÖRÜŞLERİ

Öte yandan, Siyasal Bilgiler Fakültesi Genel kurul da geçen hafta içinde Anayasa değişikliği hakkındaki fikirlerini şöyle açıkladı: «12 Mart muhtırasından önceki toplumsal huzursuzluğun ana nedenlerinden biri olarak üniversite özerkliğinin gösterilmesi haksız bir suçlamadır. İdari özerkliğe sahip bulunmayan üniversitelerle, hükümetin denetimi altındaki yüksek öğrenim kurumlarında ve hatta liselerde şiddet olaylarının yer aldığı inkâr edilemeyecek bir gerçektir. Üniversite özerkliğinin, üniversitede işlenen suçların takipsiz kaldığına yol açtığı ve üniversiteleri suçluların barınabileceği yerler haline getirdiği iddiası da dayanaktan yoksundur. Hukuk düzeninin öngördüğü koşullar içinde güvenlik kuvvetlerinin her yer gibi üniversitelere girmeleri ve suçluların adaletle teslimi her zaman mümkündür ve bu gerçek yetkili üniversite organlarıca defalarca ifa edilmiştir. Bazı öğrencilerin kanun dışı davranışlara sürüklenmelerinde payı olduğu görüşünün gerçeğe ilişkin yoktur. Çok yönlü ve farklı nedenlere dayanan toplumsal olayları bu derece basite indiren bir görüş sosyal bilimlerin dışında öğretim yapan yüksek öğrenim kuruluşlarındaki kanun dışı olayların yoğunluğu karşısında kendiliğinden çıkmaktadır.»

Evet, gördüğünüz gibi bay profesörler, iddiaları ne kadar akli delillere dayanarak bir anda çürüttüverdi değil mi?

BİR SIYASAL Kİ...

Bir Siyasal ki... Talebe Cemiyeti Başkanı Hüseyin Cevahir adam öldürmekten, adam kaçırmaktan ve daha bir sürü suçtan aranır, sonunda bir ordu mensubunun kızını rehine tutar, vurulur ve ölür...

Bir Siyasal ki... Dekanı Mümtaz Soysal, son anarşi hareketlerine adı karıştıktan, Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından tutuklanır...

mektedir. Bunun yanı sıra Kızıl Çin'e rekabet eder durumdadır. Ancak Kızıl Çin devlet eliyle resmen afyon kaçakçılığı yaptırmaktadır. Gizlice Amerika'ya sokulan afyon yüzünden, 18 — 35 yaşları arasındaki ölüm sebeplerinin başında afyon gelmektedir. Resmi istatistikler her gün New York'ta ölen üç kişiden birinin ölüm sebebinin eroin olduğunu göstermektedir.

Türkiye'de afyon ekiminin sona erdirilmesi, sayet Amerikan gençliğinin LSD müptelâlığını durdurabileceyse, durum gerçekten sevindirici olacaktır. Lâkin afyon kaçakçılığını resmileştirmiş bulunan Kızıl Çin'in bu sahadaki taarruzları durdurulmazsa, afyon piyasasında Kızıl Çin rekabet kabul etmeyecektir. İlaç sanayiinde morfin olarak kullanıldığından beri gittikçe artan bir değere kavuşan afyon, böylelikle Kızıl Çin'in kontrolüne terk ve tevdi edilmiş olacaktır. Kızıl Çin'in bilhassa New York ve Paris'teki Çin lokantaları vasıtasıyla korkunç afyon kaçakçılığı yaptığı bilinmektedir.

Şüphesiz afyon ekiminin anı yasaklanması müstahsill (ki geçimini afyon üretimi ile elde eden binlerce köylü ailesi vardır) sarsılabilecektir. Bu sarsıntıya mümkün mertebe engel olabilmek amacıyla hükümetin, afyon ekimini terkederek başka mahsul yetiştirmeye çalışacak köylüye yardım etmesi gerekir. Bu geçişte uzun yıllar haşır neşir olduğu mesleğini bırakarak, başka sahaya geçecek köylüye uzun vadeli faizsiz kredi vermelidir.

1970 yılında afyon üretiminden sağladığımız gelir 35 milyon lira civarında idi. Amerika'nın, Türkiye'ye vereceği söylenen kredi miktarının da aşağı - yukarı bu civarda olacağı söyleniyor. Halbuki afyon fiyatları sene geçtikçe süratle artmaktadır. Bu artışa paralel olmak üzere verilecek kredinin de her sene artırılması gerekir. Aksi halde müstahsill yine mağdur duruma düşecektir. Erim Hükümetinin bu çok önemli mevzuu ABD yetkililerine hatırlatacağını umuyoruz.

Bir Siyasal ki... Birçok öğretim görevlisi, anarşist hareketlerin tahrikçisi olarak tutuklanmıştır. (Son olarak Erdoğan Güçbilmez geçen hafta içerisinde tutuklandı.)...

Bir siyasal ki... Bir grup eşkiya tarafından milliyetçi talebeye envayı türlü işkencelerin tatbik edildiği, işkence usûllerinin bilimsel (!) hale getirildiği bir fakültedir...

Bir siyasal ki... içinde barınan komünist çetecileri, saatlerce güvenlik kuvvetlerine karşı kurşun sıkışmış anarşist profesörleri ise suçlu diye güvenlik kuvvetlerini göstererek, güvenlik kuvvetlerinin mahkemeye vermeğe kalkmıştır...

Bir Siyasal ki... Yurtta kalan devrimci kızların bakireliği «Gericiliğe verilen taviz» olarak nitelendirdiği bir öğretim (!) yuvasıdır...

Bir Siyasal ki... Yurdunun lağımıları düşük çocuk cesetlerinden tıkanmış bir irfan (!) yuvasıdır...

Bir Siyasal ki... Yemekhanesinden bedava yemek yenen, yurdunda bedava yatılıp kalkılan, devrimci ve anarşist olan herkese (Siyasali olması şart değil) kapısını açan, masrafları dekanlık tarafından ödenen bir bilim (!) yuvasıdır...

Bir Siyasal ki... Talebe Cemiyetini eline geçirmiş bir grup anarşistin yıllık 50 bin lira tutarındaki telefon konuşmaları dekanlık tarafından cömertçe ödenir...

Bir Siyasal ki... Komünist öğrencileri birbirini vurur, profesörleri komünist öğrencilerinin kabahatlarını örtbas etmek için utanmadan cüppeleleriyle «Anayasaya Saygı Mitingi» tertiplerler...

Evet!.. Bir Siyasal ki... Anarşist bir grup öğrenci ile bunların himayeciliğini yapan bir grup profesörün binbir dolap döndürdüğü bir fakültedir...

UTANMAK GEREK...

Yukarıda özelliklerini kısaca anlatmağa çalıştığımız Siyasal'ın kıymetli (!) profesörlerine göre, yüksek okullarda ve liselerde de anarşist hadiseler oluyormuş. O halde bu hadiselerin sorumlusu üniversite değilmiş.

Peki, o halde, Ankara Gazi Eğitim Enstitüsünde, Yüksek Öğretmen Okulunda ve Teknik Yüksek Öğretmen Okulunda meydana gelen hadiselerde Siyasal'ı komünist talebele-

rin ne işi vardı? Siyasal'lı birçok anarşist militanın bizzat suç mahallinde yakalanması, anarşinin kaynaklarının üniversitenin özerkliğine sığınmış bir grup komünist olduğunu ispata kâfi değil midir?

Ankara'daki birçok lisede çıkan kavgalarda okullara dışarıdan gelecek baskın yapanların birçoğunun Siyasal'lı komünistler olması acaba Siyasal'lı profesörler için niçin mânâ ifade etmez. (Atatürk, Çankaya ve Aydınhekevler Lisesinde çıkan hadiselerde polis tarafından yakalanan Siyasal'lı komünist talebeler bu hususu ispata kâfidir.)

Aslında bunları Siyasal'lı profesör-

— Bütün korkak komünistlerin ümit bağladığı bir kişi haline geldin. Ey Ecevit, ne mutlu (!) sana...

ler de gayet iyi bilmektedir. Fakat bile bile yalan söylemektedirler.

Öğrencilerin kanun dışı hareketlere itilmesinde öğretim üyelerinin rolünün bulunmadığını iddia edenler, Siyasal'da iki günde bir komünistler tarafından tertiplenen forumlarda yaptıkları konuşmaları ne kadar çabuk unutuyorlar. Mümtaz Soysal adlı Dekan'ın derslerinde «Marks'ı devrimci açıdan öğrenmeden hiçbiriniz sınıf geçirmem» demesi, öğretim üyelerinin talebelere zorakî telkini değildir de nedir?

Daha dün suçlular takip edilerek yakalanmak istendiğinde, Siyasal'da çıkan hadiselerde güvenlik kuvvetlerini suçlayan Siyasal Bilgiler Fakültesi Genel Kurulu, acaba hangi yüzle yeni yayınladığı bildirisinde; «Güvenlik kuvvetlerinin her istediği zaman suçluları takip etmek üzere üniversiteye girebileceğini» söylemiştir. Bu hangi ahlak anlayışıyla bağdaşır.

Utanın bay profesörler, utanın!...

ECEVİT SAHNEDE...

Geçen haftanın en enteresan hadiselerinden biri de Ecevit'in Milli Eğitim Komisyonunda yaptığı konuşmaydı. CHP. üniversite idari özerkliğinin kalkmasına karar verirken, Ecevit, Komisyonunda yaptığı konuşmasında: «O.D.T.Ü'ne özerklik verilmesini» isteyerek şöyle diyordu: «Üç aylık tek yanlı bir kamu oyu şartlandırılması sonucu bugün üniversite özerkliğini savunmanın, hele özerk olmayan bir üniversiteye yeni özerklik istemenin oldukça güçleştirildiğini biliyorum. Fakat bu tek yanlı kamu şartlanmasındaki temel yanlışlığa

dikkati çekme zamanının da geldiğine artık inanıyorum...

Devlet yönetiminin yetkilileri arasında sağcı militan topluluklar kurularak, bunları silâhlandırarak, devrimci toplulukların üzerine saldırtarak olmuştur. Asıl sorumluların başında bunlar da vardır. Devleti yönetenlerden bazılarının bu tertipleri yüzünden devrimci gençler arasında kendi canlarını savunma ihtiyacı doğmuştur.»

Ana muhalefet partisinin sabık Genel Sekreteri Ecevit, işte bunları söylüyordu.

Demek ki, millet hep yanlış biliyormuş. Silâhlı olanlar milliyetçi, saldırganlar milliyetçi imiş. Polise, orduya silâh patlatanlar hep milliyetçi talebelermiş. Adam öldürmeler, banka soymalar, hep milliyetçi topluluklar tarafından yapılmış. Ya devrimciler ne yapmış? Hiç? Bankaları silâhsız soymuşlar, adamları iyilikle kaçırmışlar, adamları içleri parçalanmış parçalanmış (!) silâhsızca öldürmüşler. Ya... Ecevit Efendi, işte böyle diyor...

Diyelim ki Ecevit Efendinin bu gülmüş iddiası gerçektir, o halde Ecevit'in çömezleri Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu ile Dev — Genç arasındaki çıkan çatışmalarda ki silâhları kim patlatmıştır?

Bugüne kadar gelişen hadiseler, bugünkü durumumuzun meydana gelmesinde üniversite özerkliğinin oynadığı menfi rolü açıkça ortaya koymuştur. Üniversiteyi bile kendilerine dar bulan bu şehir eşkiyaları, kır eşkiyalığına başlayıp, Doğuyu silâh deposu haline getirmeğe çalışmışlardır. Bütün bilinen bu gerçeklere rağmen milliyetçilerin suçlanması en hafif tabirle ahlâkla bağdaşmaz.

Şahsi karpisleri yüzünden paşa babasının bile kulağını çektiği yaramaz çocuk Ecevit, bu haliyle solun himayeciliğine her an hazır olduğunu ispatlamıştır. Yakında anarşistler tarafından bu çıkışları yüzünden Ecevit'e bir bağlılık nişanesi verilirse hiç şaşmamak gerekir.

Ortanın solu adı altında millete yutturmağa çalıştığı Marksist teorileri millet yutmamıştır. Millet, Ecevit'ten şimdi eğer bir parça samimiyet sahibi ise ateni olarak Marksist olduğunu iflan etmesini beklemektedir.

VE TELÂŞ DEVAM EDİYOR

Anayasa değişikliği üzerinde tartışma yapmak maskesi adı altında mevcut gartları bile tenkid etme cüretini gösteren solaklar, bütün gayretlerine rağmen içerisine düşmüş oldukları telâşı saklayamıyorlar.

Yüzbinlik gazete trajlarına dayanarak bazen dolaylı tehditler vasıtasıyla elde edilmek istenen neticeler, bazen bilimsellik pozları, bazen mecburi yalvarmalar, ayağa kapanmalar hep Anayasa için devam ediyor.

Millet ise büyük bir sabırla kendi hayrına olmasını dilediği değişiklikleri bekliyor. Tabii solu lânetleyerek...

MİLLÎ HARP SANA
YİĞİTİ KURMAK İÇİN
"HA VA KUVVETLERİNİ
GÜÇLENDİRME VAKFI" NA
YARDIM EDİN İZ.

Hayvancılığımız Korunursa Milletin Beslenme meselesi Hal

Son senelerde insanın beslenmesinde en önemli yeri tutan hayvansal gıda maddelerinden et fiatları diğer gıda maddelerine nispetle büyük artış gösterdi. Geçtiğimiz ay içerisinde büyük vilâyetlerimizde et fiatları 20 lirayı bulmuştu.

Milletin en hayati gıda maddesi etin fiatında böylesine dolu dizgin ve sıkı bir kontrolden uzak olarak meydana gelen artışlar karşısında yer yer hükümet ve belediyeler örfi idare komutanlıklarının da yardımlarıyla tedbirler aldılar. İzmir'de et fiatları 15.— lirada dondurulurken İstanbul'da da etin bundan sonra 17.— liradan daha yüksek fiatla satılmayacağı ilân edildi. Aksi takdirde sert tedbirlerin uygulanacağı söylendi.

Biz bu tedbiri sadra gıfa verici, beslenme meselesi ve onun bir parçası olarak et problemini halledecek bir tedbir olarak görmüyoruz. Olsa olsa belki gecici bir müddet fiatın bu yolla durdurulabileceği kabul edilebilir.

Tarım Bakanı Dikmen de yaptığı açıklamayla bu hususu belirtmiş, ete narh koymanın kâr haddi tesbit etmenin ve tanzim satışları yapmanın bu meseleye uzun vadeli bir çözüm yolu getirmeyeceğini söylemiştir. Bakanlığın et fiatlarının artışını önlemek maksadıyla çalıştığını, Türkiye'nin et ihtiyacı meselesinin öğretim, taşıma, depolama ve pazarlama şeklinde sistemli ve orta vadeli bir mesele olarak ele alındığını, açıklamasına ilâve etti.

ET FİATLARININ ARDINDAKİ GERÇEKLER

Elbette et deyince mesele beslenme ve gıda probleminde toplanıyor. O da ister istemez ziraat ve hayvancılığa bağlanıyor. Öyle olunca et ve diğer hayvansal gıda maddelerinin fiatlarında istikrar tesis edebilmek için ziraatte ve hayvancılıkta uzun vadeli ve acil tedbirlere ihtiyaç vardır. Beslenme meselesini Türkiye çapında köklü tedbirlerle insanı vasıflara kavuşturmak lâzımdır. Beslenme ve gıda yetersizliklerini ortadan kaldırarak temelli çözüm yollarına başvurulması gereklidir.

Yoksa et fiatları bunun yanında cüzi bir mesele görünüşündedir.

Bugün maalesef tarım ve hayvancılığımız çok acı bir manzaranın içindedir. Tarımda verim çok düşüktür. Hayvancılıkta ise en ilkel usuller kullanılmaktadır. Ziraat memleketi oluşumıza rağmen Amerika'dan, Kanada'dan veya Rusya'dan tohumluk ya da yiyecek buğday ithal edecek hale gelmemiz gerçekten çok acıdır. Yüzde 75'i ziraat ve hayvancılıkla uğraşan milletimizin ete ve süte hasret hale gelmesi gerçekten büyük acıdır.

Türkiye'nin kalkınmasının esası ziraat ve hayvancılık olmasına rağmen bu sahalarda yeterli yatırımlar eksiktir. Yol, su, baraj ihtiyaçları kifayetsizdir. Ziraat aletleri ve makineler yapan fabrikalar kurmak yerine, yem ve gübre, ziraat ilaç fabrikaları açmak ve köylünün mahsulünü en iyi şartlarla değerlendirmek yerine israf ekonomisinin sözcüleri konuşuyor. «Efendim köye televizyon götürelim.»

Hayvan ürünleri köylünün elinden yok denecek fiatlarla çıkıyor. Hayvan yetiştiricisi güç şartlar altında. Meyve esansı katılmış şekerli suların (gazozların) litresi 200 kuruştan satılırken, bazı yerlerde süt 50 kuruştan satılmakta, arada kredi ile köylüyü bağlayan araçlar kazançlı çıkmaktadırlar.

BESLENMEDE HAYVANCILIĞIN ROLÜ NEDİR?

İnsanın beslenmesinde hayvansal gıda maddeleri çok kıymetli bir yer işgal etmektedir. İnsanlar, sindirim sistemleri vasıtasıyla bitkisel gıda maddelerindeki selüloz ve benzeri maddelerden istifade edemezler. Fakat hayvanlar bu mad-

deleri kıymetlendirebilirler. Bunun neticesinde gerek hayvan uzviyetinde gerekse geniş getirilen hayvanların süt ve etlerinde bu kıymetli bitkisel proteinler daha da değerli proteinlere dönüşmüş olarak bulunurlar. Bu bakımdan sadece veya büyük çapta bitkisel gıdalarla beslenen insanın sıhhati, gücü ve kuvvetiyle hayvansal gıdalardan istifade eden insanınki arasında fark vardır.

Milletler için de bu böyledir. Bir milletin kuvvetli bir iş hayatına sahip olabilmesi ve kudretli bir ekonomiyi meydana getirebilmesi sağlık şartlarına bağlıdır. O da büyük nispette beslenme imkânlarıyla alakalıdır.

Bazı ilim adamları hayvansal gıda maddeleriyle beslenemeyen milletlerin hayat şartlarının düşük, sağlık durumlarının bozuk, entellektüel güçlerinin kifayetsiz, kol gücünün yetersiz, ortalama insan ömrünün diğer milletlere nazaran düşük olduğunu, nüfus artışlarının fazla olduğunu ortaya koyuyorlar.

Bu açıdan hayvancılığımızı ele alırsak;

Hayvancılığımızın ilkel (halk tabiriyle saldırm çayır, mevlam kayır) şartlar altında bulunması, hayvancılığa gerekli yatırımların kaydırılmaması, verimin çok düşük bulunması sebebiyle milletimiz hayvansal gıda imkânsızlıklarıyla karşı karşıyadır. Ayrıca nüfus artışı fazla. Et ve diğer hayvansal gıda maddeleri ihtiyaçları gün geçtikçe artmaktadır. Diğer taraftan hayvan ürünlerinde artış az ve verimsizdir. Böyle olunca da et fiatları devamlı artarken et tüketimi de azalmaktadır. 1971 Türkiye'sinde kilosu 20 liradan et yiyebilmek ancak büyük vilâyetlerin lüks ve israf kokan muhitlerinde, zengin kimselerde mümkün olmaktadır. Dar gelirli esnaf, ektiğini, diktiğini alamayan köylü ve günlük 10-20 lira arasındaki işçi için et bir lüks yemek haline gelmiştir. Onların gıdası bellidir. Tarhana çorbası, kuru fasulye, bulgur, nohut ve ekme Köylü eti kurban bayramında yer. Yahut bir hayvanı hastalanıp kesilince. Tereyağı yapar fakat pazarda satar onu, vîta alır yer.

BU CİNAYETLERİN FAİLLERİ KİMLER

Tabiatıyla memleketimizde bu beslenme zorlukları ve bozuklukları, hastalıkları yaygın hale getirirken; çocuk ölümleri de oldukça yüksek nispetlere çıkmaktadır. Bir de bunlara piyasada ki gıda maddelerinin eski Sağlık Bakanının konuşmalarından ve Hıfzıssıhha Enstitüsü açıklamalarından öğrendiğimize göre, «Yarısının yemeyecek derecede gayrisihhi» olduğunu eklersek durumun vehametini bütün açıklığı ile ortaya çıkar.

Milletin evladı telef olmaktadır. Hem de kendi vatanında en güzel yaşama imkânları varken safalet çekmektedir. Hastahaneler dolup dolup taşmaktadır. Sonra da elbette yabancı sermayenin Türkiye'ye diktiği yüzde 50 den daha düşük kârlara iltifat etmeyen ilaç firmaları büyük kazançlar temin edeceklerdir.

Beslenme probleminin nasıl bir facia olduğunu gösteren bir başka hadise vardır memleketimizde. Küçük yaşlarda beslenme kifayetsizliği yüzünden her sene binlerce yavrucağ ölmetedir.

«Türkiye'de doğan bin canlı çocuktan 176 sı ilk yıl içinde ölmektedir. Bazen bu rakam 220 ye kadar çıkar. Yine bu bin çocuktan 450 sinin de 12 yaşına kadar öldüğü ve bu ölümlerde beslenme bozukluklarının yüzde 80 nisbetinde rol oynadığı görülmektedir» Thomson Claude, Türkiye ilkokullarındaki Çocukların Beslenme Durumu. M.E.B. yayınları 1964.

Bu ne korkunç haldir? Kimlerdir her gün işlenen bu cinayetlerin failleri? Bu tüyü bitmedik yetimlerin hakkını yiyenler kimlerdir?

Yıllardır millî zenginliğimizi kemiren, soy-

gunlar, vurgunlar, her türlü kaçakçılık oyunları ile millî servetimizi soyanlar, millî sanayimizi yıkanlar, banka ve borsa oyunları ile millî sermayemizi boğanlar kimlerdir? Onların ihanetlerine ortak olanlar, ihmalleri ve gafletleri ile bu sefalet kaynaklarını açanlar kimlerdir? Cevaplandırılması gerekli sualler ve bilinmesi icabedenler de bunlardır.

Beynelmillel Yahudi maliyesi lüks, israf, faiz ve daha birçok soygun vasıtasıyla milletin servet ve zenginliğini iliklerine kadar emmektedir. Yabancı sermaye adı altındaki vurguncu müesseseler işçinin köylünün, esnafın ve bütün milletin imkânlarını soymaktadırlar. İçimizdeki yahudi, rum, ermeni patronlar her yıl servetlerine yeni servetler eklemektedirler. Yapılacak ilk iş önce bu yağmayı durdurmak ve bu tâlânı önlemektir. Bunlara imkân veren bugünkü düzeni ve bütün müesseselerini millî menfaatlerin bekçisi ve koruyucusu yapmaktır. Reformların ve islahat hareketlerinin temel hedefi bu olmalıdır.

ET TÜKETİMİ AZALIRKEN

Türkiye'de insan başına ortalama et istihlâki yıldan yıla azalma göstermiştir. Dünya milletlerine nazaran bu ortalama istihlâk miktarı son derece düşük bir seviyede bulunmaktadır. OECD teşkilâtının 1965 de yayınladığı istatistiklerde durum şöyle gözükmektedir:

Yıllar	Bir yılda bir insanın tükettiği et ortalaması
1952—53	14,5 Kg.
1958—59	12,5 Kg.
1962—63	12,6 Kg.

Bu miktar 1938 yılında 22 kilo civarında idi.

Aynı kaynak insan başına tüketilen ekmeçlik tahıl miktarının ise devamlı surette artış gösterdiğini kaydetmektedir.

Bir yılda bir insanın tükettiği ekmeçlik tahıl miktarı

Yıllar	tahıl miktarı
1952—53	172,2 Kg.
1958—59	181,4 Kg.
1962—63	180,0 Kg.

Son yıllarda bu miktarın 268 kiloya kadar yükseldiği açıklanan istatistiklerden anlaşılmaktadır.

Halbuki B. Amerika, Kanada, İngiltere gibi memleketlerde yılda tüketilen tahıl miktarı 67-71 kiloya kadar düşürülmüş, buna mukabil tüketilen et miktarı 90 kiloya yükseltilmiştir.

BESLENME DENGESİZLİĞİ ARTIYOR

Hayvansal gıdaların gittikçe azalan miktarlarda, bitkisel gıdaların ise artan nisbetler halinde istihlâki, memleketimizdeki beslenme dengesizliğini daha da artırmaktadır.

«Bir insan günde ortalama olarak 2860 kalori sağlayabilir. Türkiye'de sadece tahıldan 2450 kalori sağlanmaktadır.» Koçtürk Osman N. Türk Halkının Beslenmesinde Ekmeğin Yeri. 1966.

Görülüyor ki memleketimizde günlük yiyecek ihtiyacının büyük bir kısmı tahıl ve yağ gibi boş kalori kaynaklarından sağlanmaktadır.

Vitamin ve mineral maddelerinin kaynağı olarak bilinen et, süt, yumurta ve balığa ise çok az bir pay kalabilmektedir. Türkiye'de bu miktar 194 kaloridir. Halbuki bu durum B. Avrupa ülkelerinde ve B. Amerika'da tam tersine olmaktadır.

Milletimizin bugünkü beslenme meseleleri ortaya serilince, insanın bu manzara karşısında ecdadımızın muhteşem tarihine bir kere daha hayran kalmaması elden gelmiyor.

İstanbul'da bir Guraba Hastanesi vardır. Bu Vakıf Guraba Hastanesinin Osmanlı sultanların dan Valide Sultan yaptırmış, vakfiyesini hazırlamış ve garipelerin (yani fakirlerin) hizmetine sunmuştur. Hastahanenin vakfiyesinde şu hususlar kayıt altına alınmıştır. «Bu hastahane de garipeler, seçenmiş kilosu bir sarı altına da çıkar.

Hallolur

olsa ücretsiz tedavi edilecekler, ayrıca her hastaya her gün bir tane tavus yedirilecek. Bu şartlardan sonra vakıfnamede kış aylarında tavuk eti temin edilemediği takdirde İstanbul yakınlarındaki Belgrad Ormanlarından yabancı ördek ve ya kaz vurulacağı ve hastalara yedirileceği yazılmış. bunun için de vakfın gelirinden avcılarının bütün masraflarını karşılamak üzere bir fon ayrılmıştır. Senelerce hattâ asırlarca bu kudretli içtimai müesseselerimiz milletimize şefkatle hizmet etmişlerdir.

HAYVANCILIĞIN VERİMİ ARTTIRILMALIDIR

Yukarıdaki izahlarımızdan sonra günün aktüel meselesi haline gelen et fiyatları, görünürdeki sebepleri ve kısa vadeli acil tedbirler üzerinde durabiliriz.

Memleketimizde hayvancılığımızın et randımanı (verimi) düşüktür Türkiye'de bir sığırın normal kilosu 89. Belçika'da 297. Almanya'da 258 Amerika'da 266 kilodur Koyun ise Türkiye'de 16 kilo, Belçika ve Amerika'da 22, Almanya'da 25 kilodur.

Hayvan sayısı yüksektir. Fakat yem ve bakım yetersizliği, besin değeri düşük olan samanın çok kullanılması hayvan ürünlerinin verimini büyük nisbette düşürmektedir.

— Tarladan kasaba gelinceye kadar 7 el değişti ren ve bugün sadece lüks olan etler, milletin en hayati gıda maddelerindendir. Fakat, bulmak o kadar zor ki!

Ayrıca et üretimi nüfusumuza nazaran daha az artmaktadır İkinci beş yıllık plânda memleketimizde et üretimi 1932 yılında 432 bin ton iken, 1967 de bu miktar 486 bin ton olarak gösterilmiştir. Buna göre Türkiye'nin nüfusu her yıl binde yirmi altı nisbetinde artmasına mukabil, üretilen et miktarı binde yirmi beş olarak artmaktadır. Bu da gösteriyor ki arada artan bir dengesizlik mevcuttur.

ET FİYATLARI NEDEN ARTAR?

Son yıllarda et fiyatlarının sürekli bir şekilde artmasını temin eden sebepler vardır. Bunları üç dört kalemde toplamak mümkündür:

a) Memleketimizde hayvancılığa müsait mekânlar azalmaktadır. Devlet İstatistik Enstitüsü'nün nesriyatına göre 1950'de topraklarımızın %41'i mera ve çayır iken bu nisbet 1960'da %37'ye, 1965 de ise %36'ya düşmüştür. Meraların azalması dolayısıyla, hayvancılıkta yeme ihtiyacı artmış, hayvan yetiştiricilerinin maliyetleri hissettirmiştir.

b) Hayvan ihracatı ve kaçakçılığı da et fiyatlarına tesir etmektedir. Son yıllarda canlı hayvan ihracatı artmıştır. Ayrıca kaçakçılık hızlanarak bilhassa doğu ve güneydoğu sınırlarımız

da yaygın hale gelmiştir. Tarım Bakanlığı Müşaviri 1968 Şubatındaki bir beyanatında yılda 800 bin koyunun kaçırıldığını koyun başına fiyat farkının 80 lira olduğunu bildirmiştir. Daha sonra gazeteler sadece İran'a 1.000.000'u aşkın koyunun kaçırıldığı haberini vermişlerdir. Hâlâ Güney sınırlarımızda kamyonlarla canlı hayvan kaçakçılığı yapıldığı sınır boylarında adeta hayvan alım satım borsalarının meydana geldiği söylenmektedir. Son yıllardaki et fiyatlarının yükselmesine hayvan ihracatı ve bu kaçakçılık hadiseleri de sebep olmuştur.

c) Mevsimlik dalgalanmalar da et fiyatları üzerinde müessir olmaktadır. Bilhassa döküm zamanı denilen Ekim ve Kasım aylarında piyasaya bol miktarda hayvan sürülmektedir. Kış aylarında barınma ve beslenme güçlüğü yüzünden satışa çıkarılan bu hayvanlar besiciler tarafından alınır ve kışın pahalı olarak satılırlar.

d) Türkiye'de et müstahsilin elinden müstehtekin eline geçinceye kadar yedi elden geçmektedir. Araya giren mutavassıt zümrelerin kârları da etin müstehtekin eline yani halkın eli ne pahalı olarak geçmesine sebep olmaktadır. Bu araçlar; müstahsil ve müstehtek dışındaki celep ve toplayıcı celep komisyoncu, toptancı, kasap, peşeker ve perakendeci kasap diye sıralanabilirler.

HAYVANCILIĞIMIZ KORUNMALIDIR

Hayvancılığımız milli ekonominin dayandığı temellerden biridir. Bunun yanında yukarıda görüldüğü gibi milletin beslenme ve sağlık şartlarının düzeltilmesinde de islah, yardıma devletin koruyuculuğuna ve himayesine muhtaçtır.

zoz fabrikası yapacağına, kadın eşyası satacağına bu ihtiyaç sahalarına kanaize edilebilir. Güçlü ve milli menfaatlere bağlı bir hükümet için bunlar herhalde gerçekleştirilebilir tedbirlerdir.

2 — Hayvan ürünlerinin değerlendirilmesi de hayvan yetiştiricilerinin başta gelen meselelerinden biridir. Et ve Balık Kurumu veya kooperatifler yahut değişik şekillerde kurulacak yeni kurumlarda hayvan ürünlerinin heba edilmesine ve küçük bir aracı zümresinin elinde istismarına imkân verilmemelidir.

3 — Hayvan hastalıklarıyla mücadelede daha tesirli usuller bulunmalı bu konuda çalışan teşekküller kuvvetlendirilmelidir. Zaman zaman Anadoluyu dolaşan sığır vebası, ve şap gibi bulaşıcı hastalıkların nasıl bir felâket halini aldığı bilinmektedir. Meselâ sadece 1965 senesinde 50.062 baş hayvanın hastalıklar sebebiyle telef olduğu göz önüne alınırsa, bu hususun ne derece önemli olduğu ortaya çıkar.

4 — Hayvan ihracatı durdurulmalı, ve kaçakçılık en seri tedbirlerle önlenmelidir. Milletimiz insan başına çok düşük nisbetlerde et tüketirken Türkiye dışarıya bol miktarda et ihraç etmektedir. Halbuki dışarıya yapılan et ihracatının artması, demek millet sağlığının bozulması, hastalıkların artması ve ilaç ithalatının fazlaşması demektir. Bu unutulmamalıdır.

5 — Et ve Balık Kurumunun faaliyetleri daha verimli hale getirilmeli ve çaşmaları bütün Türkiye'ye teşmil edilmelidir. Bugünkü haliyle bu kurum bir iktisadi devlet teşekkülü olarak çalışmakta askerî ve resmî müesseselerin et ihtiyacını karşılamakta küçük çapta da halkın et ihtiyacına cevap vermektedir. Fakat son zamanlarda halkın aşırı taleplerine ve kurumun satış merkezlerinde kuyrukların bir hayli uzamasına rağmen satış arttırma cihetine gidilmemektedir.

Devlet hayvancılık ve et piyasasında nazım rolünü oynamalıdır. Bu sahada daha geniş yatırımlara gidilmelidir. Meselâ halen Türkiye Büyük Millet Meclisi Komisyonlarında bulunan «Et Endüstrisi Kurumu» kanun tasarısı bir an evvel meclisten çıkarılmalı, et ve balık kurumunun faaliyetleri güçlendirilmelidir.

İktisadi ve pratik sebeplerle et fiyatlarında meydana gelen dalgalanmaların önüne geçmek maksadiyle dondurulmuş etler üzerinde durulabilir. Bu hem bölgeler arasında fiyat farklarını önleyecek hem de mevsimler arasındaki dalgalanmaların tesirini azaltacaktır. İyice dondurulmuş etlerin aylarca saklanabilmesi imkânı düşünüldürse bu tedbirin faydaları anlaşılabılır.

6 — Et fiyatlarının yükselmesine sebep olan nakliye ücretlerinin düşürülmesi hususunda teşebbüsler gerekmektedir. Son dört yıl içinde nakliye ücretlerinde yüzde 300 gibi bir artış olmuştur. Kara ve deniz nakliyatında et naklinin hem ucuza yapılması, hem de firizorifik vagonlarla bu hizmetin seri hale getirilmesi et fiyatlarının düşürülmesine sebep olacaktır.

7 — Etin halkın eline geçene kadar beş, yedi mutavassıt zümrenin olduğunu söylemiştik. Bu keyfiyet et fiyatlarının normalin üzerinde etkilemektedir. Meselâ bahşi geçen araçların kârlarını normale indirmek suretiyle İstanbul'da koyun etini halka 16 liradan sığır etini 15 liradan yedirmek mümkündür. Bu hususta sıkı bir kontrol sisteminin yanında mutavassıtları azaltacak tipte ticarî usullerin ve kuruluşların kurulması ve desteklenmesi lâzımdır.

8 — Bütün bunların yanında Tarım Bakanı'nın da belirttiği gibi elbette et deyince sadece sığır ve koyun eti anlaşılmalıdır. Özellikle tavuk ve bilhassa balık eti üzerinde durulmalıdır. Bu etlerin ucuza satılması, sığır ve koyun eti fiyatlarının düşmesine de sebep olacaktır. (Ne yazık ki, balıkçılığımız bugün hayvancılığımızdan çok daha acı bir akıbetle karşı karşıya bulunmakta ve bu millî servetimiz yok oluşun eşiğindedir.)

Bu millî meselelerimiz karşısında hükümetin; bütçe açık verince para basan, dış ticaret dengesizlik yaparsa borç para bulan siyasî iktidarların basit tedbirlerine benzer tedbirlere iltilaf etmeyeceğini umuyoruz.

Çeşitli problemleri hal çaresi beklemektedir.

Bunlar kısa ve uzun vadeli tedbirlere muhtaçtır.

İncelememizin neticelerini şu noktalarda toplamak mümkündür.

1 — Hayvan neslinin islahı ve besicilik sahalarında devletin bizzat örnek teşebbüslere girişmesi, Et ve Balık Kurumu yahut henüz kuruluş kanunu mecliste bulunan Et Endüstri Kurumu bu sahalarla kaydırılmalıdır. Böylece Et ve Balık Kurumunun et ihtiyaçlarını doğrudan doğruya piyasadan temin etmesi ve bu sebeple kuvvetli bir alıcı olması bakımından fiyatların yükselmesi önlenmiş olur.

Hayvancılığımızın en önemli meselelerinden biri de yem ihtiyacıdır. Türkiye'de bu ihtiyaca cevap verecek fabrikalar hem kıfayetsiz, hem de verimsizdir. Ayrıca yem ihtiyacı hayvan yetiştiren zümrelerde meydana gelmemiştir. Devle bu sahada doğrudan doğruya yatırımlar yapmalıdır. Bir vilâyette bir yem fabrikası kurmak herhalde bir stadyum inşa etmekten, bira fabrikası açmaktan çok daha ekonomik ve millî bir ihtiyaçtır.

Memleketimize gelen yabancı sermaye ga-

«Yunanistan'da Megalo İdea taraftarlarının Olduğuna İnaniyor musunuz»

Bir müddetten beri Kıbrıs Rum li-derliğinin vermesi beklenen teklif-ler nihayet 26 Haziran 1971 tarih-inde Rus temsilcisi Klerides tarafından Türk yetkililerine verilmişti. Kleri-des'in verdiği 12.5 sayfalık rapor, Denktas tarafından müsbet karşılan-mamıştır. Denktas yaptığı konuşma-da; «Teklifler eski bir çorbanın yeni bir kaptı yeniden önümüze sürülme-si denebilir. Esasında bizim bekle-diğimiz netice ortaya çıkmış değil-dir» demiştir.

Klerides'in yaptığı tekliflerin için-de en önemlisi Rum temsilcilerinin, Türkler ve Rumlar için ayrı ayrı merkezî idareler kurulmasını reddet-meleridir. Rumlar, Türk Hariciyesi tarafından yapılan böyle bir teklifi «Devlet içinde devlet olmak» la va-sıflandırmışlardır. Ayrıca, «Türk göçmenlerinin dönmesi, seyahat ser-bestisinin kurulması, askeri cephele-rin kaldırılması ve Türk memurla-rının işlerinin başına dönmesi halin-de görüşmelerden erken bir çözüm yolu çıkarılabileceğini bildirmiştir. Rumlara göre, bizimle kendileri a-rasında, en önemli ihtilâf noktası, «Mahallî İdareler» konusudur. Ve bu hâlâ çözümlenmemiştir. Halbuki bu-gün için Kıbrıs meselesinin tek çö-züm yolu olarak da bu görünmek-tedir. Diğer bütün olayların sebebin-de, «yer durumu» nun büyük rol oy-nadığı bir gerçektir.

Denktas da bu nokta üzerine par-mak basarak; «Şimdi öyle bir safha-ya gelmiş bulunuyoruz ki, benim ve Klerides'in son belgelerine bakarak, anlaşmazlıkların hangi noktalar üze-rinde olduğu kestirilebilir. Bu neden-le artık dostların yardımı teşebbüs etmeleri kolaylaşmıştır.» Daha son-ra Denktas; «Rumların Yunanistan'dan, Türklerin de Türkiye'den kopa-mayacağını» belirtmiştir.

Bu arada, Kıbrıs Rum Yönetimi Başkanı Makarios, dinî bir toplantı-da yaptığı konuşmada: «Kıbrıs ufuk-larında kara bulutlar toplanmaktadır. Fakat Kıbrıs'ta kabul etmemize im-kân olmayan bir çözüm yoluna diren-meye kararlıyız» demiştir.

Bütün bu olaylardan sonra Kıbrıs'ta neşredilen bir Rum gazetesinde çıkan şu haber, yeni yeni hazırlıkla-rın işaretidir. «GNOMİ» isimli Rum gazetesine göre, Kıbrıs'ta bir iç sa-vaş çıkarmak için 120 kişinin öldü-rülmesi kararlaştırılmıştır. Bu cina-yetler serisi ise şu şekilde olacak-mış: Birinci safhada AKEL'den altı kişi, Makarios'un doktoru, Lissari-des'in başkanlık ettiği solcu EDEK Partisinin liderlerinden üç kişi, öl-dürülecek; ikinci safhada ENOSİS'i şiddetle savunanlardan 111 kişi te-mizlenecektir. Plâna göre, solcuların öldürülmesinden EOKA'cılar, EOKA'cıların öldürülmelerinden de solcu-lar suçlanacakmış.

İşin enteresan tarafı şu ki: Bu ha-berler çıkınca ENOSİS'çiler beyanat veriyor ve ikili ENOSİS'e taraftar olmayacaklarını açıklıyorlar. İkili ENOSİS ile suikastın ne alakası var-dır diye düşünürseniz, Rum İçişleri Bakanı Komodromos ve diğer yön-e-ticilerin açıklamaları sizi aydınlat-a-caktır. Rum İçişleri Bakanı, Rum

halkını komplolara karşı birliğe da-vet ediyor. Grivas'a yakın gazeteler de eski EOKA'cıları yeniden Kıbrıs'a davet edelim diye bir kampanya yü-rütmektedirler.

Yukarıdan beri sıraladığımız olay-lar, üç Türk milletvekilinin hakare-te uğramasından bu yana, başını Ma-karios'un çektiği bir ihanet grubu-nun yeni plânlar uygulamak için mü-said fırsatlar kolladıklarını ve böy-le bir hava teşekkül ettirmek iste-diklerini ortaya koymaktadır. Suikast gibi haberler hep bu plânların are-fesinde çıkarılmıştır.

İHANETLER DURDURULMAZKEN DOSTLUKTAN BAHSEDİLEBİR Mİ?

Kıbrıs'ta bu tür olaylar birbirini kovalarken, Türkiye'li bir gazeteci ile bir Yunanlı gazeteci, karşılıklı devletlerin yetkili şahıslarıyla röpor-taj yapıyorlardı. Türkiye'li gazeteci Metin Toker, Yunan Başbakanı Jorj Papadopoulos ile; Rum gazetecisi Pa-ulos Paleologos da, Türkiye Dışişleri Bakanı Osman Olcay ile konuşuyor-lardı. Tabii ki bu konuşmalarda çok mühim meselelere temas ediliyordu. Yunan Başbakanı, Türkiye'li gazete-ci aracılığı ile TÜRK — YUNAN dostluğunu telkin etmek istiyordu. Fakat iki ülke arasındaki bazı te-mel özellikleri de inkâr edemiyor-du. Bakınız Papadopoulos ne diyor: «Kıbrıs'ta bir ihtilâf var. Bu ihtilâf Türk Kıbrıslılar ile Yunanlı Kıbrıs-lılar arasında. Asıl kriz ise, bir psi-kolojik kriz ve o, Türkiye ile Yuna-nistan arasında. Psikolojik krizin te-mel sebebi Kıbrıs'taki o ihtilâf de-ğil. Kök karşılıklı olarak bizim kalp-lerimizde. Aramızda geçmiş bunca olayın bizlerde bıraktığı güphe ve itimatsızlıkta. Her vesileyle bunlar su yüzüne çıkıyor. Ve bizi hare-ketsiz bırakıyor. İkimiz de karşı ta-rafın sözlerini, davranışlarını acaba kafasının arkasında gerçekte ne var diye alıyoruz, samimiyetine inanm-ıyoruz, tedirgin oluyoruz.» (Milliyet 29 Mayıs 1971). Bu sözlerden sonra da kalblerimizden bu kötü düşünce-leri atmamız gerektiğini, bizdeki bu hissin, Kıbrıstakilere de sirayet etti-ğini, halbuki, onlar küçük çocuklar olduğu için, herhangi bir olay kar-sısında onların kulaklarını çekmemiz gerektiğini, kulaklarını çekersek ve onlara arka çıkmayacağımız bilinir-se onlar da kavgayı bir müddet son-ra bırakacaklarmış. İşte Yunan Baş-bakanı Papadopoulos bu şekilde ko-nuşuyor. Daha sonra, Türkiye'li Yu-nan dostluğunun propagandacısı ga-zeteci şöyle yazıyor: «Bana orada sordular söyledim, Erim Hükümeti-nin samimiyetine inanabilirsiniz. İn-tibahım şudur: Papadopoulos hüküme-tinin de!..» (6 Haziran 1971, Milli-yet) Daha sonra da aynı gazeteci: «Günlerdir Türkiye'deki olaylar Yu-nan basınında manşet. Şüphesiz bu-nu kötü kasıtla, hattâ küçük men-faat sâikıyla, Türkiye'ye gidecek tu-riste; «Oraya gitme, burada kal» işa-reti vermek için yapanlar var. Yuna-

nistan'da Türk düşmanlığını meslek edinenler mevcut. Türkiye'de Yunan düşmanlığını meslek edinenler yok mu?» (6 Haziran 1971, Milliyet) Bu sözler Türkiye'li bir gazetecinin. De-mek istiyor ki, Türkiye'de Yunan düşmanlığını meslek edinenler oldu-ğuna göre, Yunanistan'da da Türk düşmanlığını meslek edinenlerin bu-lunması garipsenemez. Halbuki bu türlü bir karşılaştırmayı bir Yunan gazetecisinin yapması daha yerinde olmaz mıydı? Kendi milletini düşün-düğü için. Nitekim yapıyor Yunan gazetecisi. Bakınız: Yunan gazeteci-si Osman Olcay'a soruyor: «Yuna-nistan'da hâlâ daha Megalo İdea (Yu-nanlıların Trakya ile beraber İstan-bul'u alıp, eski Bizans'ı kurma hül-yaları) isteyenlerin olduğuna inanır mısınız?» Olcay bu soruya dış poli-tikanın en realist cevabını vermiştir: «İki komşu ülke arasında bir ihtilâf çıkarsa gayet tabiidir ki tarih karış-tırılır: Eski ihtirâslar tazelenir.» İş-te bu noktada Yunanlı gazeteci, ga-zetecilik falan bir tarafa bırakıyor ve şu, cevabını kendi kafasından daha çok önceden verdiği soruyu Osman Olcay'a soruyor: «Türkiye'de Osman-lı İmparatorluğunun yeniden kurul-masını isteyenler yok mudur?» Bu soru ile bizim Türkiye'li, Yunan dos-tu gazetecinin sözlerini kıyaslırsanız,

— Türk temsilcisi Rauf Denktaş 3 yıldan beri ikili görüşme sürdürü-yor. Şimdiye kadar bir netice alama-dık. Şimdi 26 Temmuzda yeniden görüşmeye başlayacağız. Bu ne ka-dar zaman sürecektir bilinmez. Fakat inşaallah, Türkler tükenmeden bi-ter de rahat bir nefes alırız.

acaba hangisini daha kendi milletine bağlı bulursunuz? Neyse, bunu geçe-lim de esas Kıbrıs meselesine döne-lim.

Yunan gazeteci Paleologos, Osman Olcay'a: «Kıbrıs, Türkiye'nin millî bir davasıdır» ne demektir diye sor-

Malta Bağımsız Kalacak mı?

MALTA'DAKİ SON OLAYLAR

Şu an bütün dünya devletlerinin gözü Malta üzerinde. 320 bin nü-fuslu bu küçük adada son birkaç haftadır meydana gelen siyasi gelişme-ler bir anda dikkatleri üzerine topladı. Başkentî Valetta olan Malta, Si-cilya ile Kuzey Afrika sahili arasında bulunan stratejik bir noktadır. Ve Akdeniz'in en mükemmel donanma tersanelerine sahiptir.

Yarı sınırlı durumda olan Malta'da İngiltere Kraliçesinin bü-yük bir nüfuzu vardır. 1964 yılında imzalanan 10 yıl süreli İngiltere — Malta savunma ve iktisadî yardım antlaşması, adaya bir hayli gelir te-min etmiştir. Ne var ki geçen sene İngiltere'de meydana gelen «umumi tersane grevi» Malta'daki İngiliz tersanelerini de büyük ölçüde çalışmaz hale getirdi. Böylece tersanelerde çalışan binlerce Malta'lı işçi, büyük öl-çüde tedirgin oldu. İşte bu anda işe Rusya el attı. Ve Malta'daki bu ha-vadan istifade etmesini bilen solcu İşçi Partisi seçimleri kazanarak hü-kûmeti ele geçirdi.

İşçi Partisi lideri Dom Mintoff, hükûmet başkanlığını ele geçirir geçirmez ilk iş olarak, Malta'daki NATO Güney Doğu Avrupa Deniz Kuv-vetleri Komutanı İtalyan Amiralî Gino Brindelli'yi sınır dışı etti. İşte bu hadiseden sonradır ki, bütün dünyanın gözü Malta'ya çevrildi.

Mintoff, 1964 anlaşmasının Malta'yı dolaylı yoldan NATO üyesi ha-line getirdiğini ilân ediyor ve Amerikan hükûmetinden «genel mahiyet-teki anlaşmaların değiştirilmesi» ne kadar 6. Flo'ya mensup NATO sa-vaş gemilerinin Malta'ya uğramasını istiyordu. Mintoff'un sözleri bir tarafsızlık politikasının getirdikleri olarak yorumlanabilirdi. Ama Min-toff daha başka şeyler de söylüyordu... Diyordu ki; Ada'daki donanma tesislerini Sovyetler rahatlıkla kiralayabilir... Rusya, bu tatlı dostluk tek-lifi üzerine, derhal Roma'daki Sovyet Büyükelçisi'ni Malta'ya gönderdi. Büyükelçi ile Mintoff hükûmetinin yıldırım hızlı görüşmesinden sonra Rusya gunu ilân ediyordu: «Eğer Malta'da bir Sovyet elçiliği kurulursa, tersanelerdeki işsizliğin önüne geçebilir ve Malta'nın iktisadî krizini dur-durabiliriz.»

Dom Mintoff'un Sovyetler'e verdiği bu anî tavizler bu kadar da de-ğildi. Derhal Libya savaş gemilerinin Valetta limanını ziyaret etmeleri teklifi yapıldı. Bu teklif, pek yakın bir zamanda Sovyet savaş gemilerine de yapılırsa pek şaşmamak gerek.

AKDENİZ'DEKİ SOVYET POLİTİKASI

Malta, NATO bakımından Akdeniz'in kontrolü için hayati önemi haiz bir karakol kabul edilmektedir. Ne var ki, Rusya'nın da Deli Petro'dan beri bir «Sıcak denizlere inme politikası» vardır. Çarlıklar yıkılmış, re-jimler, devirler değişmiş, bu emperyalist politika değişmemiştir. Dur-madan İstanbul ve Çanakkale Boğazları'ndan geçerek Akdeniz'e inen orak — çekiç'li Sovyet savaş gemileriyle birlikte, Akdeniz'deki Sovyet

muş, Olcay cevaben: «Kıbrıs'taki Türk cemaati ile Türkiye arasında o kadar sıkı bağlar vardır ki bu bağ hiçbir zaman terkedilemez.» Daha sonra, Türkiye'de yaşayan Rumlar ve Yunanistan'da yaşayan Türkler konusunda da soru sorulmuş ve bunların dostluk kurmayı sağlayıp sağlayamayacağı hususunun cevaplanması istenmiştir. Osman Olcay: «Dostluk halkası olması lâzımdır. Ekalliyetleri ilgilendiren problemler çözülebilir. Fakat bunun için de her iki hükümetin iyi niyetli davranarak çözüm yolları getirmesi, bu yolda kararlar alması yeterli değildir. Bu kararları uygulayacak mahalli idarelerdeki elemanların ve bu kararlara uyacak halkın da iyi niyetli olması lâzımdır. (Milliyet, 26 Haziran 1971)

MİLLETLERARASI MÜNASEBETLERİN ŞARTLARI

Osman Olcay tarafından açıklanan hususlar, gerek Kıbrıs meselesinde, gerekse Türk — Yunan münasebetlerinde nazarı itibara alınması gereken hususlardan bir kısmını ortaya dökmüştür.

1 — Yunanistan hâlâ Megalo İdea'dan vazgeçmiş midir? Bu durum çok şüphe götürecek bir husustur. Hâlâ Yunan mekteplerinde okutulan derslerdeki Türk düşmanlığı, Yunan ders kitaplarında İstanbul hakkında beslenen niyetleri ifade eden cümleler, Batı Trakya'da resmî ve gayri resmî yollardan yapılan baskılar nazarı iti-

bara alınırsa, Yunanlının eski fikrinden vazgeçtiği söylenemez.

2 — Yunanistan, Türkiye'de mevcut kiliseler, yabancı okullar, Heybeliada'da Ruhban Okulu ve Patrikhâne vasıtasıyla, Rumları teşkilâtla-

— Malta'dan NATO kuvvetlerini çıkardıktan sonra şimdi Rus donanmasına «gel, gel» eden İşçi Partisi Başkanı ve Başbakan Dom Mintof, acaba Malta'yı bağımsız kılabilir mi?

askeri gücünün gün geçtikçe artan korkunç hâkimiyeti göz önüne alınırsa, Malta'da cereyan eden hadiseler kolaylıkla anlaşılacaktır.

Bugün Akdeniz'deki Rus filosunda 13 denizaltıyla birlikte, içlerinde 18 kruvazör ve destroyer, 7 ambiflik gemi, 13 destek gemisi, 4 hava gemisi ile 6 istihbarat gemisini içine alan 50 savaş gemisi vardır. Ayrıca iki helikopter taşıt gemisi de filoyu güçlendirmektedir. Rus filosunda görevli er ve subay sayısı da 10.000'dir. Savaş gemilerinde çok tesirli uzun menzilli «Styx» füzeleri ile beraber, seston daha fazla sür'ate sahip «Shaddock» füzeleri de mevcuttur. Bu gemiler, Cebelitarık Boğazı'nın ölü, Malta ve Sicilya adalarının açıkları, Mora yarımadasının güney doğusu, Kıbrıs'ın güney doğusu ve Girit'in doğusunda bulunmaktadır. Bu gemilerin yerleşme taktiği, 6. Filo'nun ikmâl imkânlarını ortadan kaldıracak şekildedir.

Sovyet filosunun merkez üssü İskenderiye'de bulunmaktadır. Diğer üsler Suriye'deki Latakia ile Mısır'daki Port Said ve Libya limanlarında bulunmaktadır.

KOMÜNİST STRATEJİNİN TATBİKİ

1917'nin 17 Ekim'inden beri komünist stratejisi «Dünya İhtilâli Safhası» ndadır. Bu safhada, bütün dünyadaki hürriyet ve istiklâl hareketlerinin «Emperyalizmle Savaş» maskesi altında tahrik edilmesi, kontrol altına alınması vardır. Mısır'ın, Suriye'nin, Libya'nın komünistleştirilmesi hareketi hep aynı stratejinin tatbikatıdır. Aynı oyun bugün AKEL adlı komünist Partisiyle Kıbrıs'ta, İşçi Partisi ile Malta'da oynanmaktadır.

Malta'daki son durum ve gelişmeler, komünist stratejisinin safha safha uygulanmasından başka bir gerçeği doğrulayamaz.

— Her yıl şehit edilen Kıbrıslı kardeşlerimizin kanı daha kurumamıştır. Yukarıdaki resim, sıra sıra dizilerek yakılan şehitlerin yakılmasından bir müddet sonra alınmıştır. Bu fecaat dünya milletlerinin yüreğinde azıcık ürperme meydana getirmiyor mu? Ama milletlerin politikası merhamet üzerine değil, ideolojilerinin hedefleri üzerine kuruluyor.

maktadır. Dolayısıyla Rumlar, müsa- it fırsatlarda patlamaya hazır cep- hanelikler halinde yetiştirilmektedir. Patrikhane'nin Balkan ve Makedon- ya isyanlarında oynadığı rol unutul- mamıştır. Athenagoras'ın Milli Müca- dele yıllarında yaptığı arkadan vur- ma ihanetlerini, hiçbir dış politika yetkilisi unutamaz. Makarios, ünlü Türk düşmanı Yakovas Heybellada Ruhban Okulunun mezunudur ve şimdi ENOSİS'in en hızlı müdafile- rinden, Kıbrıs'taki cinayetlerin en kanlı kaatillerindendirler.

3 — İki devlet arasında, herhangi bir sürtüşme olursa, tarih mutlaka karıştırılır ve eski ihtiraslar tazele- nir. İşte Yunanlı bu noktada, eski ihtiraslarından zarrece vazgeçmemiş- tir. Müsait her fırsatta bunu ızhâr etmektedir. Yunanlıda bulunan «Os- manlı Fobisi» hâlâ milletimize kar- şı kinini söndürmemiştir. Son dere- ce diplomatik olması gereken Yunan gazetecisinin; «Türkiye'de Osmanlı İmparatorluğunun kurulmasını iste- yenler yok mudur?» diye sorması, beyinlerindeki fitneyi ortaya koy- maktadır. Osman Olcay bu soruya, son derece güzel cevap vermiştir.

«Sanki, Osmanlı devleti olduğu za- man Yunanistan'ın sözü mü olurdu? Biz Viyana kapılarına kadar dayan- mış bir milletiz. Osmanlı Devletini kurmak isteyenlerin olup olmadığı a- sıl Avusturya düşüncesidir» der gibi «Siz bu konuda niçin endişe ediyor- sunuz? Bunu Avusturya düşünün» diyor.

4 — Yunanistan'ın şimdiye kadar olduğu gibi, birtakım dostluk karar- ları alması yetmemektedir. Zira ada- da Makarios istediği hareketi, Yuna- nistan'ın da gözü önünde yapmakta- dır. Buna şimdiye kadar ne Yunanis- tan, ne de Türkiye'deki Patrikhâne bir ses çıkarmamıştır. Meselâ, üç Türk milletvekilinin hakarete uğra- ması karşısında Yunan Hükûmeti bir- şey yapmış mıdır? Patrikhâne'ye so- rulsaydı, Makarios'u ve Rumları tak-

bih edebilir miydi?

5 — Makarios Kıbrıs'ta şimdi ye- ni plânlar düşünmektedir. 120 kişi- nin öldürüleceği palavrası, «Kıbrıs üzerinde kara bulutların dolaştığı» uydurması hep aynı taktiğin ve hain niyetin tezahürüdür. Bakalım, Yuna- nistan, Makarios'un bu teşebbüsleri- ne ne yapacaktır? Meselâ, Kıbrıs'ta Türklerin yapacağı bir hareketi, Tür- kiye önleyebildiği halde, acaba Yu- nanistan niçin önlememektedir?

6 — Zürih ve Londra Anlaşma- larından beri Kıbrıs'ta vuku bulan hadiselerin Türklerin bir hâtâsından doğmadığı hususu, her aklı selim ve hüsnüniyet sahibi ferdin, hususen Yunanistan'ın kabul etmesi gereken bir gerçektir. Bu gerçek ortada ol- duğuna göre, Yunanistan'ın da, Tür- kiye'nin samimiyetine inandığı söy- lendiğine göre, Kıbrıs'ta «merkezî idarelerin» kurulmasına karşı çıkma- ması gerekir. Aksj halde Papadopo- los'un bahsettiği samimiyet üzerine gölge düşmez mi?

★ ★

Ve nihayet Türk Hükûmeti Dışış- leri yetkililerine söylenecek söz var- dır. Üç seneden beri, Kıbrıs'ta ikili görüşmeler devam etmektedir. Ve o- lumlu bir netice alınmamaktadır. Öğ- reniyoruz ki, şimdi yeniden 26 Tem- muz'da görüşmeler başlayacakmış. Diplomatik görüşmelerden bizim kaç- madığımızı isbat etmek bakımından bu görüşmelerin devam etmesi ye- rindedir. Lâkin, yıllarca Rumların tehditleri devam etmesi, pek çok Türk'ün adadan göç etmesi, adadaki nüfusumuzun çeşitli sebeplerle gitgi- de azalması da göz önünde tutulacak en mühim problemlerdendir. Şu tah- min edilebilir ki, Rumların Kıbrıs'ı ele geçirme stratejisi, görüşmelerin uzun sürdürülmesi ve bu zaman zar- fında, Türk nüfusunun azamî dere- cede azaltılmasıdır. Türk nüfusu tü- kenirse, artık Kıbrıs'ı müdafaa ede- cek tezimiz kalmaz...

MUCİZENİN ŞARTLARI :

1. Mucize, Allah'ın (C.C.) fiilidir. Yani, bir peygamberin nebliğini isbat hususunda göstermiş olduğu harika, o peygamberin kendisinin icadı değildir. O harikayı, peygamberini tasdik için, Allah (C.C.) yaratmış ve peygamberinin elinde göstermiştir.

2. Mucize harikulâdedir. Yani, tabiat kanunlarının ve insan gücünün üstündedir. Başkaları onun benzerini meydana getirmekten acizdirler. Meselâ; Kur'an-ı Kerim gibi... Çünkü, onun benzerini meydana getirme hususunda ins ve cin aciz kalmışlardır. Nitekim Allahü Teâlâ bu hususu şöyle beyan eder:

«Eğer kulumuz (Muhammed)in üzerine parça parça (sûre sûre, âyet âyet) indirdiğimiz (Kur'anın Allah katından geldiğinden) güphe ediyorsanız, haydi onun benzerinden siz de (meydana) bir sûre getirin. Allah'tan başka şahitlerinizi (taptığınız putları ve bilginlerinizi) de (yardıma) çağırın, eğer (iddianızda) doğru (insan)lar iseniz.

«Fakat bunu yapamazsınız -ki hiç bir zaman yapamayacaksınız artık sakının o ateşten ki, onun tutarağı insanla o taştır. O (ateş) kâfirler için hazırlanmıştır.» (32).

3. Mucizenin benzerinin meydana getirilebilmesi imkânsız olmalıdır. Meselâ; Hz. Musa'nın asâsının yılan olması ve peygamberimizin Kur'an-ı Kerim mucizeleri, karşısında kimsenin durmadığı ve benzerini meydana getiremediği mucizelerdir.

4. Mucize, peygamber olduğunu ileri süren zatın bizzat kendisinden zuhur etmelidir ki, bu mucize onun dâvasını doğrulamış olsun.

5. Mucize, peygamberin ileri sürdüğü dâvaya uygun olmalıdır. Meselâ; Hz. İsa, «Ben ölüleri diriltirim, körleri ve kötürümleri iyi ederim. Allah'ın izniyle benim mucizem budur» demiş ve Allah'ın izniyle bazı ölüleri diriltmiş, kör ve kötürümleri iyi etmiştir.

6. Peygamber olduğunu ilân eden kimsenin iddiası ve gösterdiği mucize kendisini tekzib etmemelidir. Meselâ; Müseylemetü'l-Kezzab peygamberlik iddiasında bulundu. Kendisinden mucize göstermesi istendi Bunun üzerine Müseyleme, tek göz-kör olan bir adamın gözünün açılmasını istedi. Fakat isteğinin aksine, o kimsenin diğer gözü de kör oldu.

7. Mucize, peygamber olduğunu söyleyen kimsenin dâvası ile beraber olup, dâvadan daha önce meydana gelmiş olmamalıdır. Zira mucize, peygamber olduğunu iddia eden kimseyi tasdik içindir. Tasdik ise, dâvadan önce düşünülemez. «Benim mucizem daha önce zuhur etmişti» denilirse, bu hal o kimsenin doğruluğuna delil olmaz. Ancak aynı veya başka bir harikayı, peygamberlik dâvasından sonra, talep edilince, gösterebilirse o zatın doğruluğu sabit olur. Aciz kalırsa, o kimse valancıdır.

MUCİZE NASIL MEYDANA GELİR?

Mucize, bütün işlerin mutlak irade ve ihtiyar sahibi olan Cenab-ı Hakkın fiilidir. Cenab-ı Hak dünya ve âhirette insanla-

rı kurtuluşa dâvet etmeleri için Resuller gönderir. Bu resullerin peygamberlik iddialarını tasdik için de, peygamberlerinin elinden mucizeler izhar eder.

Nasıl ki, peygamberlik kimsi değil vehbi ise, yani bir kimsenin peygamber oluşu herhangi bir şarta ve çalışmaya tâbi olmayıp, Allah'ın dilediği kimselerden seçmesi ile olursa; mucizenin izharı için de, daha önceden çalışmak ve hazırlanmak gibi şartlar yoktur. Mucize istendiği veya lâzım olduğu an, Allahü Teâlâ, peygamberinin elinden mucizeyi izhar eder. Mucizenin akabinde de, neblilik iddiasında bulunan kimsenin doğruluğu hakkındaki bilgiyi yaratır. Böylece herkes bu kimsenin elinde zahir olan mucizenin, onun peygamberliğine delâlet ettiğini anlar ve bilir. (33)

Peygamberlerin en büyük mucizeleri; kendi zamanlarında geçerli olan, kuvvetli ve azametli görünen hadiseler cinsinden vukû bulmuş, bu hadiselerin azametini kırmış ve mucizenin insan gücüyle olmadığını, ancak Allah'tan olduğunu ve mucizeyi izhar edenin de Allah'ın elcisi olduğunu isbatlamıştır.

Hz. Musa zamanında sihir çok meşhurdur. İnsanlar sihirle birbirini mağlup ediyorlar ve bununla aşırı derecede öğünüyorlardı. Hz. Musa'nın en büyük mucizesi olan asâ, yılan oldu. Bütün sihirbazların yılan şeklinde gösterdikleri bütün ipleri yutup mevdanda hiç bir sey bırakmadı. Hz. Musa eline alınca tekrar asâ oldu. Bunu gören bütün sihirbazlar, Musa'nın asâsının sihirle alâkası olmadığını hükmettiler. Zira kendileri, sihir ilmini bütün inceliklerine kadar biliyorlardı. Hz. Musa'nın yaptığı ancak bir mucize olabilirdi. Çünkü insan işi değildi. O halde, Musa'nın dedikleri doğrudur. Bu mucize, o günün sihirle meşgul olan âlimlerine, hakkı kabul ettirdi. Hepsi birden secdeye kapandılar. Fir'avnın ölüm tehditlerine ve sehpaya çektilerine rağmen bu âlimler:

«Âlemlerin Rabbına, Musa ve Harun'un Rabbına iman ettik» dediler. (34).

Hz. İsa zamanında ise tıp ilmi meşhur idi. Allah (C.C.) da, Hz. İsa'ya körleri iyi etmek ve ölüleri diriltmek gibi mucizeler verdi. Böyle olunca, bütün doktorlar, bunun bir harika olup, insan gücünün dışında olduğunu kabul ettiler. Hz. İsa'nın peygamber olduğunun haklılığına bu mucizeleri delil savdılar.

Hz. Davud zamanında musiki ve Hz. Muhammed zamanında ise fesahat ve belagat çok ileri gitmişti. Arap şairleri birbirleriyle şiirle varış eder ve birbirlerine karşı üstünlük taslarlardı. Galip gelenlerin şiirleri Kâ'be duvarına asılır. Bu hal kendileri ve kabileleri için iftihar vesilesi olurdu. Fesahat ve belagat Arap dünyasının en büyük ilmi idi. (Devamı var)

(32) El-Bakare Sûresi, âyet. 23, 24.

(33) Şerhü Mevâkıf. Seyyidi Şerif. C. II, s. 410, 411, 412.

(34) El-A'raf Sûresi, âyet. 121, 122.

«Aperatif içkilerin terkiğine giren, nebati esanslar, alkolün zehirliliğini ehemmiyetli ölçüde arttırırlar.» (15)

Birçok kimselerin zannettiği gibi, rakının, likörün, v.s. içine katılan anason gibi esanslar zehirliliğini azaltmaz. Bunu iddia edenler, olsa olsa millet düşmanı sion emperyalistleri veya onların masaharacılarıdır: Bilâkis esanslar alkolün zehirleyici tesirini arttırırlar. Yukarıdaki ilmi delil bunun ifadesidir. İçki, sigara içmeyi geri, vobaz diyenlerin ne kadar gerçek gerici oldukları ilmen sabittir.

ALKOL, VÜCUT İSİSİNİ VE ADALI FAALİYETİNİ ARTTIRIR MI?

«İçenler, alkol alınırsa üşünmez zanneder. Soğuk havalarda çeşitli içkiler kullanırlar. Bu düşünce de tamamen yanlışdır.»

«Alkol, vücudu ısıtmaz. Alkol içerek vücutlarını ısıtmış zannedenler, normal insanlara nazaran daha çok üşürler ve kolaylıkla üşütme hastalıklarına tutulurlar..»

«Alkol, ne ısınınca ther mogenese'ine, ne de adali faaliyetin icra edilmesine bir fayda temin etmez.» (17)

Bu sorunun da cevabı, senelerce evvel mübarek dinimizin, bugün de ilmin dediği gibi gene havır.

Yazan: Dr. Farik Bayülkem. Shf. 15-15 (Bakırköy akıl ve sinir hastalıkları hastahanesi Baş tabib ve Müdürü) T.C.S. ve S. Yardım Bakanlığı yayınlarından No: 369 Gürsoy

Basım evi - 1968 - Ankara

AZ MİKTARDA ALKOL ZİHNİ FAALİYETİ ARTTIRIR MI?

«Ufak dozlarda alkolün görünüşte tenbih edici tesiri, beyin fonksiyonları üzerine hakiki bir stimülasyondan (uyarmadan) değil, yüksek kontrol ve murakabe faaliyetlerinin alkolün uyuşt-

millet bünyesini
çürüten zehir

ALKOL

rucu etkisinden en çabuk müteessir olmasındandır. Filhakika zahiren parlak bir dimağ faaliyetine şahit olduğumuz bu safhada yapılan psikoteknik muayeneler (Kraepelin, 1892-1893) beyin fonksiyonlarının ciddi şekilde teşevvüşe uğradığını gösterir. 20 gr. alkol alan bir şahıs alkolden evvelki kadar maharetle zihni hesap yapamaz. Bir daktilo alkolden evvelkine nazaran birkaç defa daha fazla kelime vanışı vapar, bir nişancı alkol almadığı zamanki kadar isabetli hedefi vuramaz, bir atlet rekorunu tekrarlayamaz. Refleksler yavaşlar ve alışılmış hareketlerde persepşyon'dan (idrak'dan, anlama kabiliyetinden, anlaşılan, sezis'ten) aksiyon'a geçiş daha geç olur. Motorlu vasıta kullanan bir şahıs tehlike karşısında direksiyon ve freni lâzım olan hızla kullanamaz.» (18)

(Devamı var)

(15) ADLİ TIP: Prof. Dr. Behçet Tahsin Kamay. Shf. 280

(16) 14 numaralı vesikada adı geçen eser Shf. 16

(17) 15 numaralı vesikada adı geçen eser Shf. 281

(18) PARMAKOLOJİ VE TEDAVİDE TATBİKİ :

1. Ord. Prof. Dr. Sedat Tavat İst. Üniv. Farmakoloji ve tedavi kl. Direktörü.

2. Prof. Dr. Reşat Garan İst. Üniv. farmakoloji ve tedavi kl. Profesörü.

3. Prof. Dr. Suphi Artunkal İst. Üniv. farmakoloji ve tedavi kl. Profesörü.

4. Doc. Dr. Alâeddin Akçasu İst. Üniv. farmakoloji ve tedavi kl. Millî Eğitim Basım evi İstanbul - 1961.

Yahova Şahitleri Nedir? Nasıl Çalışırlar?

Geçen hafta içinde Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Basın ve Halk İlişkiler Şubesi, Yahova Şahitlerinin Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde yargılanacağını açıklamıştır. Açıklamaya göre suç, «1968 yılında laikliğe aykırı olarak devletin içtimai, iktisadi, siyasi ve hukuki temel ve nizamlarını dinî esaslara uydurmak gayesiyle cemiyet kurma ve Yahudi propagandası yapmaktır.»

Yahova Şahitleri Teşkilâtının Türkiye'deki elebaşlarından olan Kalinikos — Arilikos ve 12 arkadaşı, Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından delil yetersizliği sebebiyle 1970 yılında beraat etmişlerdi. Ancak, savcı kararın bozulması için Yargıtay'a başvurmuş ve Yargıtay 1. Ceza Dairesi, bilirkişi raporlarını inceledikten sonra 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nin verdiği kararı bozmuştur.

Bunlar «Bütün dünya devletlerinin yok olacak, bunların yerine İsa krallığı kurulacaktır» görüşündedirler. Nitekim Türkiye'deki ajanları da bu propagandayı yaparken yakalanmış ve haklarında buna göre takibat yapılmıştır.

YAHUDİLİĞİN HEDEFLERİ

Beynelmillel Yahudilik, nihai hedefine ulaşmak için, cihanşumül bir strateji tanzim etmiş ve asırlardır bu stratejinin içinde faaliyetlerini yürütmektedir. Bu strateji cihanşumül devlet kurma, bütün dünya devletlerinin yıkılması, milletlerin köleleştirilmesidir. Bu hedefe vasıf olmak için Yahudilik nâmütenahî taktikler uygulamaktadır. Bütün dinlere düşman olan Yahudilik, devlet, ahlâk, inanç, kültür, tarih, ideal, millî duygu ve gelenekleri mutlaka ortadan kaldırılacak bir engel, milletleri ise köle olmaya lâyık bir sürü olarak kabul eder. Bu stratejisinde hiçbir ahlâkî hudut kabul etmez, her türlü metodu en hayasızca uygular.

Yahudilik bugün gizli — açık, maskeli — maskesiz, pekçok teşkilât adı altında faaliyetlerini yürüterek milletleri köleleştirmeye çalışmaktadır.

Beynelmillel borsalar, büyük ticarî tröstler, kültür, sanat, teknik araştırma kurumları Lions ve Rotary kulüpleri gibi legal görünüşlü maskeli teşkilâtlar yanında, masonluk ve gizli maskeli mezhepler, tarikatlar halinde cihanşumül hedefine yürümektedir. Yahova teşkilâtı da, Beynelmillel Yahudiliğin bu beynelmillel stratejisi içinde kurduğu maskeli teşkilâtlardandır.

YAHOVA ŞAHİTLERİ TEŞKİLÂTI NASIL KURULMUŞTUR?

Yahudilik Amerika'da, Hristiyanlık ve diğer dinleri tahrif gayesi ile yeni birtakım görüşleri ihtiva eden cemiyetler ve tarikatlar kurmuştur. Bunlardan en mühimi «İncil Araştırmaları Cemiyeti» dir. Bu cemiyet 1872 senesinde Pensilvanya eyaletinin Allegany şehrinde Charles Taje Russel adında bir attar tarafından kurulmuştur. Russel'in halefi daha sonra hakim J. P. Rutherford oldu. Bu şahıs kısa bir zamanda bu hareketin lideri oldu ve faaliyetine «Yahova Şahitleri» ismini verdi. Bu adam, faaliyetlerini 1916'ya kadar yürütmüştür. Daha sonra faaliyetler, New - York'ta bir merkezî büro tarafından devam ettirilmiştir. Milyonlarca broşür ve kitap basılarak dünyanın birçok bölgesine dağıtmışlardır. Ajanları dünyanın birçok devletinde halen çalışmaktadırlar.

YAHOVA ŞAHİTLİĞİ NEDİR, NASIL ÇALIŞIR?

Beynelmillel Yahudiliğin dünya milletlerinin inanç, kültür, ideal ve geleneklerini tahrif için tezgâhladığı Yahova Şahitleri Teşkilâtı, Tevrat'tan ve Yahudi düşüncesinden mülbem bir bünyeye sahiptir. Kısaca bu teşkilâtın hususiyetleri şöyledir:

1) Faaliyet merkezi olan Amerika'da Hristiyanlığın tesirleri kuvvetlidir. Yahova Şahitleri Hristiyanlıktan bazı yerlerde ayrılır.

Bunlar Teslis'i (üçlü ilâh sistemi) kabul etmezler. (Hz.) İsa bunlara göre ilk mahlûktur. Yahova en çok sevdiği azızdır. Yahova (Hz.) İsa'nın başkanlığında bazı alâmetlerden sonra bin yıl sürecek ilâhî bir krallığın kurulmasını emretmiştir.

2) Bunların inancına göre İsa'nın krallığının kurulması demek, yer yüzündeki hükûmetlerin sonu demektir. (Cihanşumül devlet)

3) Millî bayraklara ve sembollere düşmandırlar. Bayraklara, millî sembollere selâm ve saygıya zorlanmayı din ve vicdan hürriyetine baskı kabul ederler.

Konuştukları ferdleri bayrağa saygısızlığa davet ederler. Bu hususta, tahrif ettikleri Hristiyanlığın (Evamir-i Aşere) bölümünü okurlar ve «Tanrı dışında hiçbir şeyin önünde boyun eğilmez» cümlesini hatırlatırlar.

4) Harp aleyhtarındırlar. Vatan istilâya uğrasa bile, düşmana karşı dövüşmeyi kat'iyyen kabul etmezler. Bunlara yegâne ve tek meşru harb, İsrail milletinin harbidir. Ancak Yahova emrettiği zaman, dünya milletlerine karşı çarpışılır.

5) Başta İslâm olmak üzere bütün dinlerin prensiplerine düşmandırlar. Milletlerin ideolojik yapıları ve vatan bütünlüğü bunlar için yıkılması zarurî engellerdir.

6) Hürriyet, müsavat ve adalet prensiplerinin hızlı bir havarisi pozisyonundadırlar. Hiçbir şekilde hürriyetlerin kısıtlanmamasını savunurlar.

7) Cehennem mevcut değildir. Sadece 144 bin insana cennete giriş vizesi verilecektir. (Bunlar da kendi düşüncelerini kabul eden tarikat mensuplarıdır.)

8) Kitap ve broşürlerinde komünizm hakkında tek kelime yoktur.

TÜRKİYE'DEKİ FAALİYETLERİ

Yahova Şahitleri, memleketimizde 20 senedir çalışmalarını sürdürmektedir. 1948'de alınan mühim kararlara istinaden faaliyetler daha yaygın hale getirilmiştir. Bilhassa büyük şehirlerde çalışmaktadırlar. Sosyete muhitleri ve üniversite gençliği arasında Yahova Şahitlerinin ajanları faaliyet göstermektedir. Ayrıca temin edilen adreslere neşriyatlarından gönderilmekte ve bu adreslerden bazılarıyla tanışılarak konuşulmaktadır.

Memleketimizde en fazla dejenerasyona uğrayan muhit olan sosyete arasında özel seanslar ve seminerler yapılmaktadır. Bunların ajanları ve propagandistleri arasında bilhassa cazibeli kadın eksperler bu faaliyetlerin öncülleri durumundadırlar.

Yahova Şahitleri, Hristiyan misyonerleri beynelmillel kuvvetlerin teşviki ve masonlugin himayesinde milletimize karşı psikolojik bir harbin öncülleri durumunda çalışmaktadırlar. Bilhassa şu mevsimlerde bunların eğlence yerlerinde, tatil muhitlerinde, kamlarda çok aktif bir çalışma devresinde oldukları müşahade edilmektedir. Zira milletimizin ve devletimizin varlığı bu beynelmillel vatan ve millet düşmanları için büyük bir engeldir.

Yahova Şahitlerinin bayrak düşmanlığı hakkında bir misal vermek gerekirse, Hair Piyes'inin Amerika'da oynanması esnasında, Amerikan bayrağı üzerine pislemişlerdir. Türkiye'de ilk provaları yapılırken de aynı hareketin tekrarlandığını fakat daha sonra halkın tepkisinden korkularak vazgeçildığını biliyoruz.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının hareketi, yabancı cereyanlara karşı yürütülen mücadelenin örneği olup, tebrike sayandır.

Yankı ve Ortam Hızlı çalışıyorlar

Kendisini, aydın kimselerin okuduğu dergi olarak tanıtan, tarafsızlık silâhını elden bırakmayan ve birkaç aydan beri devam eden bir dergi vardır. İsmi YANKI. Tarafsızlığı, bırakmak istemediği bir kılıç olarak kullanıyor, yalnız okuyucusundan birisi bakın ne diyor: «Derginizde ısrarlı olarak tarafsız haber verdiğinizizi iddia ediyorsunuz. Oysa bugüne kadar 9 sayılı Yankı dergisinde gençlik olayları tarafsız verilmemiştir... Ben yine Yankı almağa devam edeceğim; fakat tarafsız olmadığına inanarak.. (YANKI, Sayı: 12, Shf: 25) Bir başka Yankı okuyucusu da bakınız ne diyor: «Şayet ufak bir zümrenin, hem de tutum ve davranışlarıyla bu milletin yıkımına çalışan bir grubun haber dergisi olmak yerine, bir milletin haber dergisi olmak istiyorsanız, «Ant», «Yön» gibi Marxist dergi ve gazetelerin «burjuva bekçisi», «faşist kumandanlar» gibi tabirlerin değerlendirmesini de lütfen köşenizin birinde okuyucularınıza sunun.» (Yankı, Sayı: 10, Shf: 23)

Yankı'nın tarafsızlığını kendi okuyucuları yalanlıyorlardı. Aslında da Yankı'nın tarafsız olması beklene mezdi. Zira Yankı, Yahudiliğin bir yan kuruluşu olan Rotary Kulüpleri'ni Başkan İlhan Çevik'in Yönetim Kurulu Başkanlığı yaptığı bir dergidir. Milliyetçilere, milliyetçi demezken, komünist yayın organlarıyla aynı ağızda, komünistlere «devrimci» der, milliyetçilere masonların ağzıyla «gerici» diye hakaret eder.

Kimlerin reklâm paralarıyla çıktığı belli olan Yankı'nın son sayısı da ha taraflı bir muhteva ile çıktı. San-

ki sol basını ağız birliği etmişçesine, aydınların göz altına alındığından, tutuklandığından bahsediyor. «Bu arada dün kadar saygıdeğer tanınan bazı aydınlar da göz altına alınıyor, tutuklanıyor.» (Yankı, Sayı: 18, Shf: 3) Biz anlayamadık gitti, bu aydın denen nesne nedir? Aydın olmanın ölçüsü nedir? Milletın meselelerini, milletin menfaatları açısından değerlendirmek eğer aydın olmanın başta gelen şartı ise, tutuklanırlar arasında bu vasıfta kimse olduğunu biz göremedik. Eğer aydın seçimi, malûm tiynetli sol basının tayin ve nakilleriyle oluyor, istenilen şahsa aydın damgası veruluyor, istenilmeyene o vasıf lütfedilmiyorsa, diyecek birşey kalmıyor.

Yankı, bu tür yayınlarına devam ededursun, öbür tarafta, solcuların kümelendiği ORTAM diye bir dergi daha çıkmaktadır. ANT'tan Devrim'den, arta kalan Marxist eğilimli pek çok vatandaş şimdi Ortam'ın sayfalarında buluşmuşlardır. Mümtaz Soysal (Şimdi tutuklandığı için yazmıyor, yerini Muammer Aksoy dolduruyor), Ali Sirmen, İlhami Soysal, Kemal Bisalman'ın yanında bir zamanların en hızlı eylemcilerinden ve DEV — GENÇ üyelerinden Osman Saffet Arolat, 16 Haziran kızı Salı hadisesi sanıklarından Kemal Süker, Devrim'in kadın yazarlarından Nimet Arzik, aynı maskeli derginin sayfalarında toplamışlar. Yani bütün kuvvetlerin toplamışlar, eski tahrikçiliğe ulaşmak için merdivenleri tırmanıyorlar. Bakalım bu maskeli ve maskesiz bozguncu propagandalar, milletin arzularına set çekecek mi???

İftiralar ve Cevaplar Bay Toker Gerçekle ri Tahrif Ediyor

Yeniden Milli Mücadele Türk Milletinin Demokratik Uyanış Hareketidir

(Geçen Sayıdan Devam)

Şimdiye kadarki yazdıklarımız, Türkiye'yi kızıltıl erefesine getiren partizanların kimler olduğunu açıkça gözler önüne sermiş ve Ortanın Solu denen musibetin Marxizm — Leninizm — Maoizm kuluçkası olduğunu göstermiştir. Bundan sonraki bölümlerde doğrudan doğruya tezlerimiz, inancımız ve metodumuz hakkındaki, iğrenç yakıştırmaların neden ibaret olduğunu göstermeye çalışacağız.

Önce bay Toker'e bir hatırlatma yapalım. Bir milli uyanış hareketini, iftira ile çirkinleştirmek için, başkalarından yardım dilenmek çocukça bir yoldur. Bir ilim, ahlak ve inanç hareketi olan milli mücadelemizi ve onun programını ancak, onun kendi fikirleri ve davranışları alâkadar eder. Sağ adına sıraladığın ve birbirinden farklı olan fikirleri yan yana dizek, bir cereyanın namuslu kritik yolu değildir. Sizde fikir hayasetinin zerresi olsa, bu yola sapmazdınız. Fikir gücünüze ve haklılığınıza inansaydınız, keyfinize göre bir mozayik dökmek cihetine yönelmezsiniz. Farkında iseniz, bize ilzam için, Son Havadis'ten Şevket Eysel'e kadar herkesten yardım dileyiyorsunuz.

Türkiye'nin görülmemiş bir sağ tehlike içinde olduğunu yazıyorsunuz. 12 Mart müdahalesi olmasaymış, Türkiye'de neler neler oluyacaktı? Tıpkı Dev — Genç militanları gibi binlerce adam ellerinde silâh ortalgı yapıp yıkacak. Yeni Otuzbir Martlar, Menemenler olacak, kan gövdeyi götürecektmiş. Kim yapacaktı bu işi? Geri yığınları (1) tahrik ederek, Türkiye'yi kaos'a kardeş kavgasına sokacaktı. Yeniden Milli Mücadele (III)

Bunun için Yeniden Milli Mücadelenin vatan sathında binlere varan toplantısında görülmemiş bir intizam, halkı ucuz mücadele yollarına sevk etmekten ısrarlı bir istisna tam bir kanunilik bulunduğu hüccetini utanmaz yüzlere çarpmadan, eğer anarlarsa mücadelemizin temel karakterlerini yeniden gözler önüne serelim.

TÜRKİYE'NİN KURTULUŞU ANCAK MİLLÎ BİR MÜCADELE İLE MÜMKÜNDÜR.

Bu, mücadelenin sınıf mücadelesi, zümre mücadelesi ve şahrs mücadelesi olmadığına inanmaktır. Millet'in hayat gücüne inanmaktır. Şimdi bunu açıklayan belgeleri okuyalım. Tabii bay damadın es geçtiği bölümleri de dahil:

MİLLÎ BUHRANIN KAYNAKLARI

«Milletimizin misli görülmemiş düşüşü ve düşüşün tezahürü olan buhranımız, kendiliğinden doğmadığı gibi, kurtuluşumuz da kendiliğinden olmayacaktır. Milletimizin buhrandan kurtuluşu, cemiyetlerin değişmez kanunları ve tarihin şehadeti ile sabittir ki, kendiliğinden değildir. Mil-

letleri buhrandan kurtaran ancak imanlı ve şuurlu mücadeledir. Mücadele tarihin akışını durdurmağa çalışan gerçek gericiileri tasfiye eden ateşli bir imtihan vasatıdır. Mücadeledir ki, ilmen ve aklen sabit zaferi, fil halinde hakikatleştirir. Mücadele, saflarımızdaki haini ortaya çıkardığı gibi, mü'mini yetiştirir ve yüceltir.»

«Milletlerin kurtuluşu elbette mücadele ile mümkündür. Ancak bu mücadele şursuz, methodsuz, rehbersiz bir mücadele olamaz. Zaferle bitecek bir mücadelenin tarihle belirlenmiş şartları vardır. Bu şartlar bilinmedikçe mücadelenin zaferinden bahsetmek gülünçtür. Buhranımızın sebebi teşhis edilmiştir. Bu sosyolojik zaviyeden, milletimizin ideolojik yapısı ile tezat halindeki ideolojik sistemlerin cebrileşmesinden ibarettir. Türkiye'deki bütün sıkıntıların sebebi Judeo — Grek menşeli kapitalist sistemdir. Buhranımızın mücadele karakteri yönünden sebebi ise, bu gayri milli ve gayri insanî sistemin maskeine saklanan beynelmîl Yahudilikler.»

«Şu halde, Türkiye'mizde buhrandan kurtuluş mücadelemiz, Türkiye'ye çöreklenen istismarcı, beynelmîl Yahudilik ve Yahudiliğin içimize kadar sokulabilen hain artıklarıyla kıyasıya bir savaştır, demektir. Yu karıda belirttiğimiz gibi, bu savaş ne imansız, ne bilgisiz, ne de rehbersiz bir savaştır. Kılavuzsuz yolculuk pişmanlıkla biter. Mücadelemizde kılavuzumuz hisler, heyecanlar, romantik hareketler değil, bütün dünya boyunca cereyan eden siyasi ve askerî mücadelelerin incelenmesinden çıkarılmış umumî mücadele kanunlarıdır. Ancak bu kanunlar İslâmın Peygamberinin takip ettiği, mücadele stratejisinin incelenmesiyle tamamlanmadıkça havada kahr. Zira harbin hususî kanunları, cemiyetin psikolojik bünyesine, mücadelenin cereyan ettiği vasata göre değişir. Mücadelemizi sağlam esaslara dayayabilmek için zarurî olan unsurlardan sonuncusu ise, milli tarihimizi dolduran mücadeleleri, objektif ve derin bir tetkike tabi tutmaktır. Mücadelemizi bilerek yapmak, eihan çapında dev güçlerle çarpışmak ancak bu şekilde mümkündür.»

MÜCADELENİN TEMEL KARAKTERİ

«Mücadelemizin umumî, hususî ve meleketeimize has şartları, yürütmeye mecbur olduğumuz mücadelelerin karakterini belirtir. Bu mücadele hiçbir zümrenin, sınıfın veya şahsın mücadelesi değildir. Bu mücadele doğrudan doğruya MİLLETİN MÜCADELESİ'dir. Ve bu sıfatla diğer vasıflarının yanında MİLLÎ MÜCADELE'dir.

Zamanımız harp teorisyenlerinin ustası Clausewitz harbin sınırsızlığına ve topyekûn bir mahiyet kazanmasına dikkati çekmiştir.»

«Harbin sınırsızlığı bütün milletin maddi ve manevî varlığını, harbe sürmeyi gerektirir. Şu izahların ışığında, harbin sınırsız ve topyekûn mahiyetini bilerek tatbik edenlerin, muhterem dedelerimizin olduğunu kabulde hiç zorluk yoktur.»

«Harbin sınırsız mahiyeti ve topyekûn vasıf taşıyışı, mücadelemizin karakterini tayin eder» dedik. Zira harp topyekûnse, bütün bir milletin hayat kavgası haline gelmiş demektir. Bizim, Beynelmîl Yahudiliğin iğrenç harbine karşı bir tek mücadele yolumuz vardır: MİLLETİN MÜCADELESİ... Zira, Yahudi dikta-sı Türkiye'de ancak, milletin tümünün uyandırılması ile, teşkilâtlandırılması ve kendisine rehber olanları kontrol etmesi ile mümkündür.»

MÜCADELENİN MİLLİLİĞİ NE DEMEKTİR?

«Milletin buhrandan kurtuluş mücadelesi, halkın tümünün uyandırılması ve teşkilâtlandırılması ile zafer ulaşacağına göre; mücadelemizin en büyük zafer şartlarından birincisi MÜCADELENİN MİLLİLİĞİ'dir.

MÜCADELENİN MİLLİLİĞİ, Mücadelenin temeli olarak milleti görmek demektir. Bu, aynı zamanda bir şahsın, bir zümrenin kurtuluşuna inanmanın nasıl bir zavallılık olduğunu gösterir. Ayrıca Milli Mücadele, mücadelenin zafer şartı olarak kendilerini veya hiziplerini gösterenlerin, ne derece iğrenç yalancılar ve mücadele istismarcıları olduğunu da gösterir.»

«Mücadelemizin Milliliği zaferin temel şartı olarak bilindikten başka, yeniliği unutulmamalıdır. 1683'ten beri bozgun üzerine bozgun girdabına yuvarlanan milletimiz, ne yazık

ki bu tarihten itibaren rehberlerinin kifayetsizliğinden, bazen de ihanetleri yüzünden ya harp meydanlarında yenilmiş, yahut harp meydanlarında zaferi perçinleyen mübarek kanının, karşılığını alamamıştır. Harplerde Mehmetçik daima yenmiş; Diplomasi kaybetmiştir.»

«Şu anda Türk Milleti, İstiklâl Harbimizi başlatan Sütçü İmamların, Erzurum ve Sivas Kongrelerinin hazırlayıcısı Sarıkkahramanların, Çelik Alayların kurucusu Şükrü Hocaların, Antep vaazlarının başlattığı ve bütün milletin ter, göz yaşı ve kan akıtarak devam ettirdiği mücadeleye dahilî, sosyal, siyasi ve iktisadî neticelerini vermek mecburiyetindedir. Tarih Türk Milletine, bu temel mücadele hedefini göstermektedir.

Tarihi vazifemizi bilelim! Ve Milli Mücadele'yi devam ettirelim!» (1)

Mücadelenin milliliğinin bu derece kesin olarak belirten bir hareketi: nasıl vatan, devlet, millet ve din bakiyi hiçe sayan ve Türkiye'yi, Rusya'ya peşkeş çekmeye hazır bir hareketle mukayeseye cür'et edebilirsiniz? Ancak Türkiye'yi maddî ve manevî buhrana sürükleyerek sömüren vatanı, devletsiz ve milliyetsiz kozmopolitik azınlık, efendileri olan Yahudilik hesabına, gerçek bir milli uyanışı sabote etmek vazifesini üzerine alabilir. Dün Çetin'lerin, İhla-

fikir ortağı, yarın milli uyanış karşısında yine bu hainlerle beraber olmakta tereddüt göstermeyecek olanlar bu iğrenç vazifenin taliplisi olabilir.

(Devamı Var)

(1) Yeniden Milli Mücadele, 10 Şubat 1971. S: 3.

«Gerçek Müslümanlar»

«Milletin hayat ideolojisini baba benimser de oğul düşman mı olur? Oluyor değerli okuyucu ve şimdiye kadar üzerinde durulan bütün nokta neticeler... Halbuki sebeplerin üzerinde durmak lâzım. Millet evlâdını bu hale getiren ve şimdi bu sebepleri tevliid eden millet düşmanlarının tesirli stratejili faaliyetlerini bilmekte elbette ki fayda vardır. Ve bütün İslâm ülkelerinde filizlenen gayri insanî sol ideolojilerin nüfuz kazanmasında bu temel konunun anlaşılmasında büyük rol oynamıştır. Bu sebeptendir ki, ortaya çıkan gayri insanî sol ideolojilere karşı, heyecan hattından öteye plânlı ve kadrolu bir mücadele verilememiştir. Bugün artık bu temelın anlaşılması zarurîdir.»

Yukarıdaki cümleler, Hüseyin Algül'ün tercüme ettiği Ali Tanta-vi'nin «GERÇEK MÜSLÜMANLAR» isimli kitabından Algül tarafından yazılan önsözünden alınmıştır. Kitap, Abdurrahman İbn-i Avf ve Abdullah İbn-i Mübarek (R. A.)'ın hayatını incelemektedir. Bilindiği gibi İbn-i Mübarek, Mekke'den, Medine'ye göç eden Müslümanlardandır. İbn-i Avf da Medineli olup, Hz. Peygamber'in İbn-i Mübarek'e kardeş yaptığı bir sahabidir. Bu iki sahabinin kardeşliği, asırların unutturamayacağı bir örnek olmuştur. Cemiyetlerin yüzyıllar boyu ayakta kalması isteniyorsa ve bunun için de bir model aranıyorsa, Abdullah İbn-i Mübarek'le, Abdurrahman İbn-i Avf'dan daha güzel örnekler bulunamaz. Yıkılmayacak cemiyetler, fertleri arasındaki kardeşliği pekiştirmek isterken, onlardan örnek almalıdırlar. İşte bu eser, bu örnek ahlak timsallerinin hayatlarını anlatıyor.

Güzel bir tercüme, temiz bir baskı ile çıkan kitap 5 liraya satılıyor. (Adres: Şamil Yayınevi, Beyazsaray Kitapçılar Çarşısı No: 13, Beyazıt — İstanbul).

Fatih Sultan Mehmed

Armağanında Üçüncü Hikâye:

«Kurtuluş Çilesi»

YAZAN : Mustafa YILDIZ

Şu anda Cemil, sadece kendi buhranını değil, Cihan'ın buhranını dindirebilecek bir doktor bulmuştu. Dikkatle dinliyordu.

Arkadaşı kendisine, ferdin buhranının, bütün bir milletin buhranından ayrı olmadığını bir misalle anlatıyordu:

Kökü kurumuş bir ağacın kurumakta olan yapraklarından bir veya birkaçını yeşertmeye çalışmak ne kadar yanlışsa, bütün bir millet buhran içinde kıvranırsa, bir veya birkaç ailenin buhranını dindirmeye çalışmak da o derece yanlış ve neticesizdir. Yapraklar için hayat kaynağı, ağacın kökünün canlı olmasıdır. Ferdin huzur ve saadeti de ana gövde olan milletin buhransız olmasıyla mümkündür. Buhran, sol ideolojilerin fert ve cemiyet hayatına fat-bik edilemesinden doğar. Kurtuluş ilâmdadır. Sağ ideoloji ayağa iyi gelen, sol ideolojiler ise ayağa dar gelen ayakkabı gibidirler. Kurtulmak için yüce dâvaya inanacaksınız ve gayret edeceksin, didineceksin. Bu haklı inanç mazlumların gözyaşını silen sefkattir eldir.

Cemil, hayatında duymadığı kelimelerle karşı karşıya idi. En doğru reçeteyi şimdi bulmuştu:

Arkadaşı, cebinden kibar bir defter çıkarıp ona bir satır yazı gösteriyordu. Hemen okudu: «İman et, mücadele et; zafer senindir.» Cemil'in kafasında kurtuluş simgesi çıkmıştı. Artık durmadan soru soruyor, o gün akşama kadar kafasındaki bütün bilmeceleleri çözüyordu. Şimdi o, yeni bir idealin aşkıyla tutuşuyordu. Meğer dünyanın çehresini değiştirecek olan cihan sümûl inkılâp başlamıştı. Millî Mücadele yurdun dört bucağında kıvılcım kıvılcım tutuşmuş zulmün karanlık perdeleri yer yer yırtılıyordu. Yüz milyon esir Müslüman Türk, bütün İslâm âlemi ve esir milletler gözlerini bu kurtuluş kıvılcımlarına çevirmişti. Artık bağıranlık Türkistanlım:

Gardaş bizi yok ediyler;
Bilsen bize çok ediyler!..
Köleliğe tok ediyler;
Doymirem ağlayı ağlayı...
demecekti.

Zalimin kızıl süngüsü, beşikteki yavruların karnını deşmeyecek, insanları acından ölmeyecek, cihan adaletle şenlenecek ve zalimlerin zulmü varlıklarıyla birlikte sona erecekti.

GÖZYAŞI

Cemil, akşam çile ocağına döndüğünde, her zamanki gibi babasını görememişti. Babası daha gelmemiş ve çile ocağı viran sessizliğe gömülmüştü. Bütün ocaklar tüterken, bu ocak yine tütmüyordu. Gecenin garipliği yeryüzüne çökmüş, hâlâ çilekeş baba görünürde yoktu. Güneşin battığı yönde ufkun kızılığına gözlerini dikmiş, damla damla göz yaşları akıyordu Cemil. Yine kendisini çilenin girdabında hissediyordu. Gözyaşları ve hıçkırık arasında titreyen elleriyle isli lâmbasını yaktı. Çantasından çıkardığı defterinin bir sayfasına şu yürek parçalayan satırları işlemişti:

«Ya rab! Bu karanlık gecenin yok mu sabahı?
Mahşer de mi biçarelerin yoksa felâhı?»
«Her evde bir acı, her gönülden bir elem var!
Ne ızdırap bittiyor, ne derdimiz bilen var!
Şerha şerha dağılsa da bu yürek
Ne sabahlar oluyor, ne gözyaşını silen var!..»

Bu satırları okudukça ağlıyor, ağladıkça gözyaşları defterin sayfalarını ıslatıyordu. Dışarıdan ayak sesleri duydu. Babasının geldiğini anladı ve onu üzmemek için acele gözyaşlarını sil-di. Kapı açılınca olduğu yerde Cemil'in nefesi kesilmişti.. Hayret! Dehşet! Sevgili babasının üstü başı sarılmış, Durmuş Dayı'ya dayanarak içeri giriyordu. Durmuş Dayı:

— Cemil, korkma yavrum! Baban hafif yaralı. Hastanede yarasını sar-

dırıp getirdim.

Bu sözler Cemil'e biraz moral verdi. Ayağa kalktı. Babasının koltuğuna girerek sedirin üstüne oturdu. Heyecanla:

— Baba, ne oldu sana?
— Üzülme yavrum, hafif yaralıyım. Bak, sen üzülürsen, ben de üzülürüm!

Cemil, lâkırdıyı kesmeye mecbur oldu. Babası anlattı. Anlattıkça Cemil'in gözleri fal taşı gibi açılıyordu. Okuldaki arkadaşları, memleketimizdeki komünistlerin, saf, temiz işimizi komünizmin kucağına nasıl atabileceklerini; şerefli milletimizin asırlarca en vahşi bir şekilde kanını akıtan, namusumuzu kirlüten, yüce dinimizi yok etmek isteyen, yüz milyon esir Müslüman Türk'e en alçakça zulmü reva gören ebedî düşmanımız kızıl Moskof'un kucağına nasıl itebileceklerini anlatmıştı.

Babası anlattıkça, unuttuğu haklı reçetenin doğruluğunu bir kere daha hatırlıyor ve Millî Mücadele'nin heyecanını tekrar yaşamaya başlıyordu.

Cemil'in öğrendikleri dinleyenlere parmak ısıracak kadar önemliydi. Şimdi o, öğrendiklerini anlatıyor ve yaralı babasıyla Durmuş'u hayretler içinde bırakıyordu.

Günler birbirini kovaladı. Babasının yaraları iyileşmiş ve Cemil, fedakâr millet evlâtlarının saflarına

katılmış, onlarla beraber kurtuluş mücadelesini veriyordu.

Artık asırların yüce kitabını okumasını biliyor, günde beş defa Allah'ın huzurunda eğiliyordu. Yüce dinimizin hayat dolu emirlerini yaşamamanın sevinci içindeydi. Artık çile ocağında hadiseler sabır ve tevekkülle karşılanıyor, hadiselerin, ilâhî bir nizamın taktir silsilesi içinde cereyan ettiği düşünülüyor ve kadere rıza gösteriliyordu. Böylece müminlik sırrının telkin ettiği huzur emareleri başgösteriyor ve seher vakitlerinde kılınan namazlar, okunan Kur'anlar bütün ihtişamıyla bu ocağa hayat bahsediyordu. Ama iş bununla bitmezdi. Cemil, gün geçtikçe kendisinde başka bir ızdırap hissediyordu. Bu, eskisinden daha büyüktü. Kafasında şimşekler çakıyor:

— Milletim muzdarib! Zulmün pençesinde yüz milyonlarca insan kurtuluş bekliyor!..

Bu ve buna benzer sorular, Cemil'in beyninde mutlaka cevaplanması gereken ve burju gibi işleyen istifhamlar doğuruyordu.

Babası da onun haklı düşüncelerini kabul ediyor ve hattâ ona nasıl yardımcı olabileceğini soruyordu.

Cemil, bir dilim kuru ekmekle gecenin yüzlerce çileli ve fakat kurtuluşun yollarını bilmeyen arkadaşlarını uyarmıştı. Onları kurtuluş yoluna çağırıyordu. Günleri boş ve mânâsız işlerle geçen, çeşitli ruhî buhranlar içerisinde kıvranan, ızdırabını boş ve zararlı şeylerle dindirmeye çalışan genç millet evlâtları yeniden hayata dönüyorlardı. Yeniden hayata...

Cemil, «Kurtuluş Çilesi» şiiriyle, zulmün sallanan binasının bu arslanları eliyle yıkılacağını işaretliyordu:

«Çirkin komünizmi görüyorum,
Kökü siyon ki: ÜRYAN
Saltanatını kurmuş kan ve kemik üstüne!
İnsanlık onda bir sürü hayvan!..
Hükmetmek ister bürünerek kuzu postuna;

— Çıktı karşısına bir arslan!
Hak pençeyle çaldı kılıcı ejdere
Gegerdi yurdumda.
Tekbir sadaları ulaştı her yere
Ve... KURTULUŞ İSLÂM'DAI!..

★ ★

Günlerden bir gün... Cemil'in babası Hasan evinde... Öğle namazını kılmış, Ulu Allah'a niyazını yapmış ve ellerini yüzüne sürmüştü. Kapı telaşla açıldı. Bu, Cemil'in arkadaşı Arif, her halinden belli olan üzüntüyle:

— Cemil'i vurdular, dedi. Sonra sesi kısılarak: «Cemil'i vurdular» diye tekrar etti.

Hasan, beyninden vurulmuşa döndü. Nefesi âdeta kesilmiş, gözünde yaşlar kabarmış; titrek ve inleyen bir sesle:

— Kim vurdu?

Bu soru, Arif'in yüz hatlarını gerdi. Gözü kinle doldu. Sonra gürlücesine:

— Komünistler, dedi.

İki gözü iki çeşme... Yüreğinde eriyen acılar gözlerinden yaş olarak akıyordu.

— Öldü mü?

— Bilmiyorum, hastaneye kaldırdılar! Haydi gidelim!

Yerinden güçbelâ kalkan talihsiz baba, oğlunun duvarda asılı fotoğrafına doğru ilerliyor, kendini tutamayarak yüksek sesle ağlıyor ve mendilini ağzına dolduruyordu.

Arif, kolundan tutup dışarı çıkarıldı. Hastanenin yolunu tuttular...

Cemil'in vücudu kan ısladığı, kafası sarılmış vaziyette karyolaay yatırılmıştı. Kan sargı dışına sızmış, doktorlar başında naçar beklemekte idiler. Hasan içeri girerek hızla yatağa yaklaştı:

Doktor, adamın gözlerine acı acı bakmaktan başka birşey diyemedi. Hasan, Cemil'e yaklaştı, eğildi ve yüzünden öptü:

— Bu hale nasıl düştün yavrum?..

Cemil, babasının sesini duyunca gözlerini açtı ve takatsiz sesiyle şöyle diyordu:

— «Hiç üzülme baba! Ben üzülmiyorum. Çünkü ecel bir tanedir. Eğer saat, saniyesi ve son nefesi geldiyse buna hiçbir kudret mani olamaz. Ulu Allah, Kur'an-ı Kerim'inde buyuruyor ki: «Müddeti hayat yazılı ve bellidir. Allah'ın izni olmadıkça hiçbir nefse ölüm yoktur. Sa vâsa gitmeseydik, ölmezdik demeyiniz. Eğer siz evlerinizde olsaydınız ve ölmeğe de alınıza yazılmışsa, kendi kendinize kalkar, evinizden çıkar, öleceğiniz yere gelirdiniz.

Eğer Allah'a tevekkül ederek sa vaşırsanız size yardım eder. Allah yolunda savaşırken ölenler, ölü değil, şehittir. Onları ölü zannetmeyiniz. Onlar, şehid ve berhayat olup, Allah'ın indinde en yüksek mevkiidedirler.»

— Evet baba! İnşallah ben de bu yolda öliyorum. Milletimi Allah'a emanet ediyorum. Benim ömrümün bittiği yerden mücadelemi siz ve sizin gibi her millet evlâdı yürütün. Dünyası zindan olmuş Türkistanlı bağıran kardeşlerini unutmayın.

— Garptaki bir Müslümanın ayağına bir diken batır da şarktaki Müslüman bundan acı duymazsa, o gerçek mümin değildir.

Yavaş yavaş boğulan sesiyle Keli-me-i Tevhidi tekrarlaya tekrarlaya ruhunu Allah'a teslim etti.

Bütün bunları zelteli bir dehşet içinde dinleyen baba, son nefeslerin en büyük kelimelerle bittiğini görünce, doktorun gözlerine bakarak ağlamaklı bir sesle:

— Öldü mü doktor?..

Şehidin son sözleriyle kalbi fethe-dilen doktor, hiçbir şey demeden yüzünü çevirdi ve mendiliyle gözyaşını silmeye başladı.

Hasan, aziz oğlunu kaybetmenin şaşkınlığı içinde de olsa, gerçekleri sert bir sesle haykırıyordu:

— Doktor! Hiç ağlama! O ölmedi, şehid oldu. Allah'a yemin ederim ki, Cemil gibi yüz tane oğlum olsa hepsini milletimin uğruna feda ederim. Değil mi ki bir milletin evlâdının hususî hayatı yoktur? Ferdin hayatı, milletin hayatıyla mümkündür. Uğrunda kan ve ter dökülmeden hiçbir ideal, hayat bulamaz... Böyle şehitler olmasa, vatan, millet ve millet ideolojisi yaşar mı idi?

Hasan'ın gözleri Cemil'in sandalye üzerinde duran kanlı ceketine ilişti. Eline alıp cebini yokladı. Küçük bir Kur'an-ı Kerim çıktı. Öptü ve göğsüne bastı. Derin bir sesle:

— Ey Yüce kitap! Asırlardır kendini kaybetmenin şaşkınlığı içinde birbirini yiyen insanlar, elbet bir gün sana dönecekler.

Kur'anı Arif'in eline tutuşturduktan sonra ellerini Ulu Allah'a açıp sessizce dua etmeye başladı. Doktorlar da gayri ihtiyarî «âmin der» gibi ellerini açmış dua ediyorlardı.

Tam o anda güneş ufukta kayboluyordu...

SON

VENİDENTMİLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Gomel - Zigna Davasına

Bakacak Mahkeme Nasıl olmaz

Zeytin davası ile meşhur olan Gomel Şirketinin ortaklarından Sami Gomel'in döviz kaçakçılığı davası da ortada kalmıştır. Altı ay önce Amerikalı John Alwenes ile Sami Gomel'in tesbit edilen döviz kaçakçılığına bakacak mahkeme bulunamamıştır. Büyük döviz kaçakçılığının dosyası İzmir Birinci Ağır Ceza Mahkemesinin istinkâf etmesi üzerine merci tayini için Manisa Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmiş, bu mahkeme de merci olarak İzmir Üçüncü Ağır Ceza Mahkemesini tayin etmiştir. Ancak, bu mahkeme de davadan istinkâf edince, Yargıtay dosyayı aynı mahkemeye iade etmiştir. İzmir Üçüncü Ağır Ceza da dosyayı merci tayini için Manisa'ya göndermiş, buradan da Salihli Ağır Ceza Mahkemesine gitmiştir. Dosya buradan da İzmir Savcılığına iade edilmiştir. Dosya tetkiki yüzü bir neticeye bağlanamamıştır.

Gomel Şirketi, zeytinyağı skandalıyla tanınır. Herşeyiyle millî bir dava olan zeytinyağı davasından Gomel Şirketi sıyrılmayı becermiştir. Döviz ka-

çakçılığıyla ilgili olan dosyanın da böyle ortada dolaşması birincinin âkibeti düşünülürse tüyler ürperticidir.

Bu nevi yolsuzlukların millî iktisadiyatımıza vurduğu darbe yanında siyasî hayatımıza olan tesiri de önemlidir. Okuyucularımızdan sık sık aldığımız mektuplar, dış itibarımızın nasıl sarsıldığını göstermektedir. Almanya'dan Cahit Salur isimli okuyucumuzun, mecmuamızın geçen sayısında neşredilen mektubunun muhtevası İncir Yetiştiricileri Derneği Genel Başkanı Adil Azbarlar'ın beyanatında da gördük. Azbarlar; «Amerika'ya düne kadar 8 bin ton incir ihraç ediyorduk. Şimdi bu miktar 800 tona düştü. Bunun sebebi, yollanan incirlerin kurtlu ve eksik çıkmasıdır» demiştir.

Gerekli hassasiyet gösterilmedikçe iktisadımız bu darbeler altında ezilip gidecektir. Zeytinyağı davasından vatansever bir hâkimin kıymetli açıklamalarına gerekli ilgi gösterilmedi.

Gomel'lerin yahudi avukatı Nuri Nencan tarafından hakarete uğrayan İzmir 1. Sorgu

Hâkimi Vedat Altuna'nın kıymetli açıklamalarına itibar edilmedi. Arkasından, zeytin yağı davası rosyasının bulunduğu İzmir Hükümet Konağı şüpheli bir yangınla kül oldu. İhanet dosyasının mesulü Gomel kardeşler, âdeta taltif edilircesine Ticaret Bakanlığı adına, İspanya'daki iktisadî bir toplantıya Türkiye'yi temsilen gönderilmişlerdi. Şimdi de Gomeller adı döviz kaçakçılığına karıştı. Bütün bu ihanetlerden sonra gönül ister ki bu dava da birincinin âkibetine uğramasın.

İktisadî hayatımıza, yılan gibi çöreklenmiş ve her an ihanet etmeye hazır bu Yahudi saygınu artık devam etmesin. İhtimal hayatımızda, tedhiş, sabotaj ve terörlerle huzursuzluk kaynağı olan Dev — Genç' in ihanetleri neyse, iktisadî hayatımızdaki sabotajlarıyla da Yahudi odur. Bu noktada, Hâkim Vedat Altuna'nın teşebbüslerinin yeniden değerlendirilmesini ve suçlu Yahudilerle beraber onları mükâfatlandıran şahıs ve müesseselerin de gereken cezaya çarptırılacaklarını ümid ederiz.

İsrail Harp Başlatacak

İsrail Başbakanı Golde Meir bir üniversite tarafından kendisine verilen fahri felsefe doktorluğu sebebiyle yaptığı bir konuşmada: «İsrail'de içteki ayrılıklardan dolayı bir iç savaş tehlikesinin» belirdiğini söylemiştir.

Hatırlanacağı üzere İsrail'de öteden beri doğu muhacirleri (Safardim) ile batı muhacirleri (Eskinaziler) arasında bir çekişme vardır.

Batı muhacirleri hemen hemen cemiyetin bütün branşlarında doğululardan çok daha fazla imkânlarla sahiptirler.

Halbuki İsrail'in % 60'ı doğulu'dur. (Sefardim). Fakat yüksek memurlukların ancak % 3'ü doğululara aittir. Öğrencilerin ise ancak % 10'u doğudan gelmiştir.

Öte taraftan İsrail'de yeni bir problem daha ortaya çıkmıştır. İsrail'e yeni gelen muhacirlere (ki bunlar 1967 Haziranından sonra gelen yüzünü aşkın bir topluluktur) tanınan haklar eskileri çileden çıkartmaktadır. Yerliler ithal mallarına çok yüksek gümrük öderlerken, yeni gelenler gümrüksüz mal alabilmektedirler. Eskiler içinde bulundukları şert-

lar dolayısıyla barakalarda oturmak mecburiyetinde kalırlarken, yenilere modern binalar tahsis edilmektedir.

Bütün bu huzursuzluklar İsrail'i gün geçtikçe karıştırmak tadır. İsrail yavaş yavaş salanmağa başlamıştır. Batıl ideolojilerin ergeç çökeceği gerçeği bir sefer daha kendini bütün şiddetiyle hissettirmektedir.

İsrail bu çöküşü geciktirmek için şimdiye kadar başvurduğu gergin sınır politikasını gene uygulamak mecburiyetinde kalmıştır. İsrail bu süratli çöküşü bir yeni Arap çatışmasıyla önlemeyi düşünmektedir. Çünkü bugüne kadar İsrail daima içindeki huzursuzluğu, gözleri dışarıya çevirerek atlatmağa çalışmıştır.

Fakat dünyanın iktisadî ve siyasî kontrolünü ellerinde tutan beynelmîl Yahudilik ergeç çökmeye mahkûmdur.

Yakın bir gelecekte sadece Beynelmîl Sionizm değil, bütün sapık ideolojiler yıkılacaktır.

Tarihin bu zarurî akışını durdurabilecek hiçbir kuvvet yeryüzünde mevcut değildir.

Kaddafiye Lenin Nişanı

Sovyetler Birliği, Trablusgarp'daki Büyükelçisi vasıtasıyla Libya ihtilâl Konseyi Başkanı Albay Muammer Kaddafi'ye Lenin nişanını vermiştir.

Büyükelçi, nişanın teslimi sırasında yaptığı konuşmasında, Libya'nın ihtilâlcî başkanının

dünya barışına (!) yaptığı hizmetleri övmüştür.

Türkiye'de Kaddafi'yi överek göklere çıkaran, Türk subaylarına Kaddafi'yi örnek olarak göstermeye çalışan dünyadan habersiz bedbahtlara takdim olunur.

«Fatih Üniversitesi» Teklifimiz Mecliste

Mecmuamızın 23. sayısında Robert Kolej'in üniversite haline getirilmesi hakkındaki teşebbüslerden bahsederek, yeni kurulacak üniversiteye «Boğaziçi Üniversitesi» adının verilerek istediğini belirtmiştir.

Ve yeniden Millî Mücadele mecmuası olarak Robert Kolej'in yeni adının «Fatih Üniversitesi» olarak değiştirilmesini teklif etmiştir.

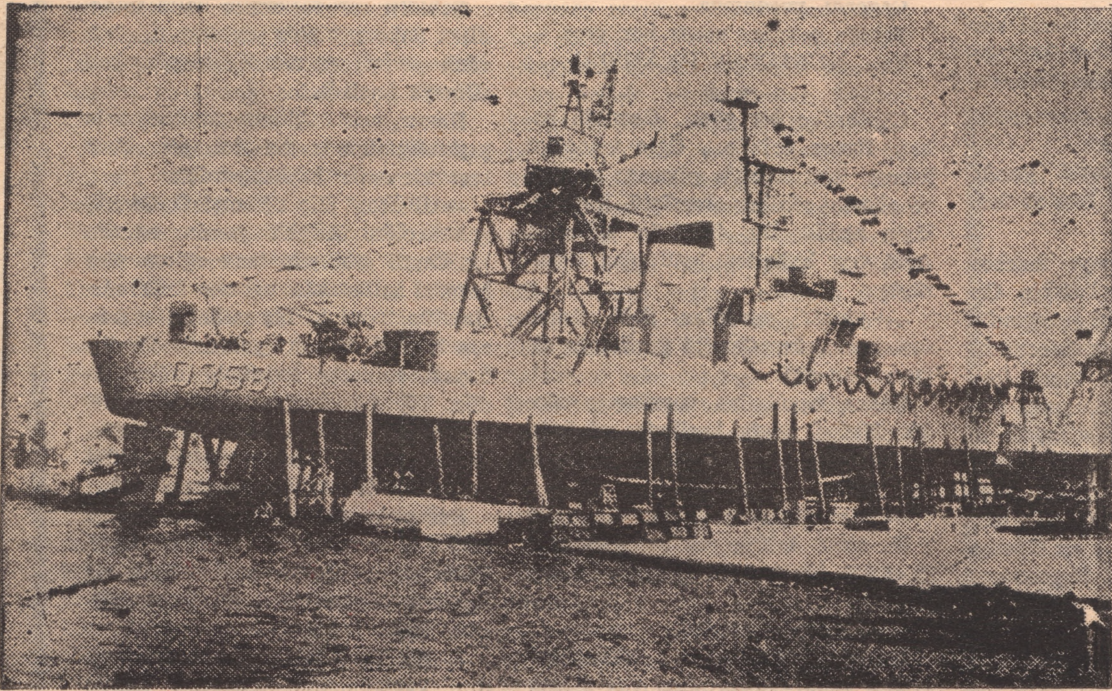
Memnuniyetle öğrendiğimize göre, bu teklifimiz Ankara Milletvekili sayın M. Kemal Yılmaz tarafından Meclise aktarılmıştır.

Millet Meclisi Bütçe ve Plân

Komisyonuna bir ön rapor sunan Bütçe ve Karma Komisyonu sözcüsü Yılmaz, Robert Kolej'in isminin «Fatih Üniversitesi» olarak değiştirilmesini teklif etmiştir.

Rumelihisarına Fatih ve Türk düşmanlığının sembolü olarak kurulan bir okulun isminin «Fatih Üniversitesi» olarak değiştirilmesi, şüphesiz ki kalblerinde hâlâ Bizans hayali taşıyanlara verilecek en güzel ders olacaktır.

Sayın M. Kemal Yılmaz'ı bu teşebbüsünden dolayı tebrik ederiz. Türk Milleti, Yılmaz'ın bu müsbet davranışını unutmayacaktır.

Millî Harp Sanayii Güçleniyor

Geçtiğimiz hafta içerisinde Gölcük Tersanelerinde yapılan «Berk» adlı bir savaş gemisi denize indirildi.

Hava Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfının çabaları sayesinde havacılık sahasına atılan müsbet adımları, deniz alanında kendi çabalarımızla ortaya

koyduğumuz bir savaş gemisiyle devam ettirmek her Türk'e gurur verdi.

Millî Harp Sanayiiimizin kurulmasındaki bu ön adımlar gelecek için milletimizin ümid kaynağı olmaktadır.

Gölcük'te parlak bir merasimle denize indirilen «BERK» isimli savaş gemimizin uzunlu-

ğu 95 metre 15 santim, eni 11 metre 82 santimdir. Bütün donatılarıyla devletimize 100 milyon liraya mal olan savaş gemimiz modern silâhlarla donatılmıştır.

Barbaros Hayrettin Paşanın torunlarının inşa ettiği bu ilk Türk Muhribini diğerlerinin takip etmesini bekliyoruz.

OTAĞ YAYINLARININ

B. Yahudiliğin, Hristiyanlığın ve Komünizmin ihânet plânlarını ifşa eden kitabı

çıktı;

MİLLET DÜŞMANLARININ
İHÂNET PLÂNLARI (Belgeler)

10
KİT.

ADRES: Vilâyet Hanı'nın üst katı
Cağaloğlu / İST.

BEKLENEN KİTABI:

ÇIKTI